

TAŞKENT | KONYA

ÇETMİ

Yıl 20 | Sayı 78 | Ocak - Şubat - Mart 2018

sin

SESİ

GÖZÜ

KULAĞI

NABZI

20. Yıl

KONYALI AHMET

PATI PET SHOP

**Her Türlü Kedi Köpek Kuş& Kuş Kafesleri
Aksesuar ve Yem Çeşitleri Bulunur.**

Bilimum Süs Güvercini Temin Edilir.

**Salı ve Cuma Günleri
Güvercin İhalesi vardır**

GSM: 0532 423 98 85 - 0532 050 93 85

DÜDENBAŞI MAH. GÜNEŞ CAD. NO: 36 / 7 KEPEZ / ANTALYA

Yıl 20 | Sayı 78
Ocak- Şubat- Mart 2018

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN
Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

Genel Yayın Yönetimi
Kerim BOZDAĞ

YAYIN KURULU

Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER

Çetmi | Memiş BOZ
Anamur | Orhan CENGİZ
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Selçuk DERE
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCİ

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
e-posta
kerim.bozdog@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi IBAN:
TR74 0020 6002 2802 5382 6100 01

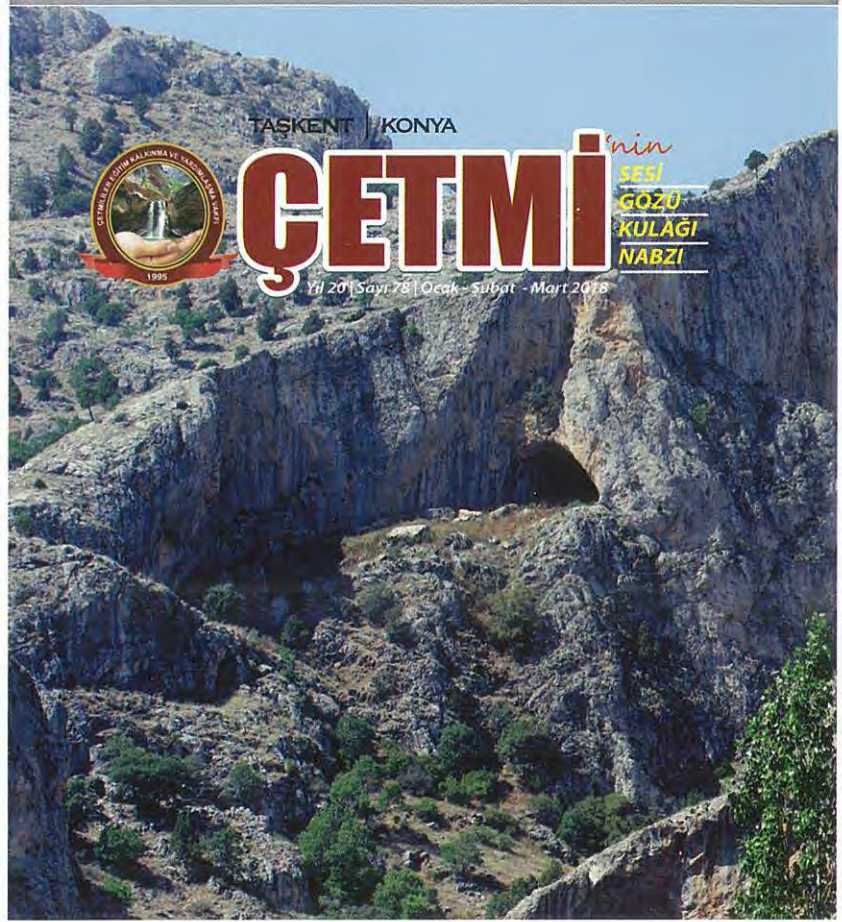
ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE

BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.
Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82
BASKI TARİHİ
Nisan 2018

içindekiler

Selam ile...	Kerim Bozdağ	2
Allah Katında Din İslamdır	Mehmet Balcı	3
Düşünce- Fikir	Şeref Çilek	5
Boğaziçi'nin Gülleri	Nurettin Özel	6
Takavit Mustafa	Mustafa Aydın	10
İz bırakanlar	Ömer darcı	12
Borazan Mehmet	Şükrü Karaca	17
Çetmili Mehmet Çavuş	Şükrü Karaca	18
Üç Özbek Kılıcı	Şükrü Karaca	20
Ziyaretlerimiz		22
Değerlerimiz Kıymete Bindi		27
Akmunar Yaylası	Halis Yazıcı	31
Aşk Engel Tanımaz	Kerim Bozdağ	32
Emine Kılıçaslan	Niğmetullah Uçar	34
Hasan Bayram	Niğmetullah Uçar	35
Hasan Hüseyin Kasap	Niğmetullah Uçar	36
Havva Korkmaz	Niğmetullah Uçar	37
İhsanın Ahmet	Niğmetullah Uçar	38
Ömer Emin Şahan	Niğmetullah Uçar	40
Hayva Yıldırım	Niğmetullah Uçar	41
Ödüllü Zeka Soruları		43
Asım'ın Nesli		44
Mehmedim	Ahmet Yazıcı	46

Selâm ile...

Dünya telaşesi işte...
Günler, haftalar, aylar
yıllar gelip geçiyor bir
bir. Zaman ilerledikçe geri-
de bıraktığımız anılardan arta
kalanlar hafızalarımızda yerini
alıyor. Onları unutsak bile ya-
şanmış gerçekler olarak geç-
mişimizden bir iz bırakarak
benliğimize yerleşir. Kişiliğimiz
onlardan aldığımız tecrübeler-
le şekillenmiştir. Yaşadığımız
hadiseler ile birlikte içimizde
yer eden hatıralardan istesek
te kurtulamayız.

Şahit olduğumuz hadise-
ler şu veya bu şekilde bizi
içine çekmiştir. İçinde var
olduğumuz olaylar zincirinde
bir halka da biz yer tutmu-
şuzdur. Bu duruma, insanlık
zincirine eklenen bir halka
da biziz diyebiliriz.

Evet, bir halka da biziz.
Ama, nereye tutunduk? Na-

sıl bir yerdeyiz? Bizim yer
aldığımız halkanın etrafında-
kiler kimler? Kendimizi doğru
bir şekilde kontrol ettiğimiz
zaman, yerimizin değerini
tespit etmek pek güç olma-
yacaktır.

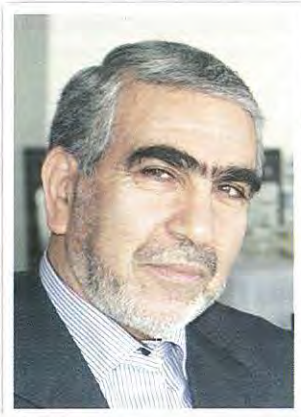
Bizler Çetmililer olarak,
her yerde bir olmanın erde-
mini yaşayan insanlarız. Bir-
birimizin kadrini kıymetini
biliyoruz. Onun için dergi-
miz, vakfımız, bayramımız,
seyranımız, düğün derneği-
miz, ailemiz, dostumuz, ar-
kadaşımız ve yarenlerimiz
var.

Bizler, o varlar arasında
yer alan dergimiz için her
sayıda sizlerin huzuruna çı-
kıyoruz. Bir anlamda hesap
veriyoruz. "Şu şöyle bu böy-
le oldu" diyoruz. Her zaman
iyi şeyler yapmanın gayreti
içerisindeyiz.

ALLAH KATINDA DİN İSLÂM'DIR

(ALİ İMRAN 19)

Mehmet BALCI

Çetmililer Vakfı Başkanı

Sen yüzünü hanif olarak dine çevir. Allah'ın insanları üzerinde yaratmış olduğu fitratında, Allah'ın yaratışında hiçbir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur. Ama insanların çoğu bilmezler. (Rum Sûresi 30)

İnsan, yaratılıştaki aslı nedeyle Allah'a kul olma fitratına sahiptir. İnsan, kulluk anlayışından uzaklaştıkça fitrattaki yaratılıştan uzaklaşmış olur. Fitrat üzere olduğu sürece, hidayet ve doğruluk çizgisi üzere olur. Fitrat; ilk yaratılışın tarz ve mahiyetini ifade eder. Müfessirlerin pek çoğu fitratı, hakkı kabul ve idrak kabiliyeti diye, fitrata sarılmayı da Allah'ın fitratta yarattığı hak üzere olmayı ve buna göre amel etme-

yi tefsir etmişler. Allah'ın esas yaratışı olan fitratı hilafına hareket ederek, bozmamaya ve değiştirmeye kalkışanlar, Allah'ın yarattığı şekle bedel bulamazlar. Allah'ın yarattığı fitratın hilafına insanları huzura kavuşturacak bir sistem ve din yerine koyamazlar.

İnsanın fitratında var olan inanç A'raf Sûresi 172. Ayette şöyle ifade edilmektedir:

"Rabbin Âdem oğullarının sulblerinden zürriyetlerini çıkarmış, onları kendi nefislerine şahit tutarak: *"Ben sizin rabbiniz değil miyim"* buyurmuş, onlar da; *"Evet şahidiz, sen bizim rabbimizsin."* diye cevap vermişlerdi. Bu kıyamet gününde; *"Bizim bundan haberimiz yoktu."* Dememeniz içindir." buyurmuş.

Âyet-i Kerime'ye göre, henüz görünür aleme çıkmadan önce, insanoğlu zerrelere halinde Rabbinin tasarrufunda idi. İşte o zaman Rabbimiz onlara sormuş: "*Ben sizin Rabbiniz değil miyim?*" diye. Hepsi de ona kul olacaklarını onaylamışlar. İnsan biraz tefekkür ettiğinde bu hususu açıkça bilir ki, Rabbimiz zerrelere halinde iken, insanlara konuşur gibi, onlarla konuşmuş ve onlardan söz almıştır.

Mahiyetini tam olarak anlayamadığımız hücreler halinde iken "*Ben sizin Rabbiniz değil miyim?*" sorusuna muhatap olmuşuz ve Rabbimizin varlığını, birliğini kabul etmişiz. Her hücrenin yaratılışında bu özellik yer alıyor. Yani ilk yaratılışta hücre bu özelliklerle kodlanıyor. Ancak bu tablonun, ne zaman, nasıl olmuş olduğunu Allah'ın zatı gibi algılama imkanına sahip değiliz. Bu olayın vuku bulduğu yukarıda mealini verdiğimiz ayetle sabittir. Bir mü'min olarak bize düşen, inanıp kabul etmekten başka seçeneğimiz yoktur. Allah'ın bir benzeri olmadığı gibi, fiillerinin de bir benzeri yoktur.

Âyetten anlaşıldığına göre, Allah'ın ademoğullarının zürriyetinden aldığı söz fitrat sözüdür. Allah cc. İnsanı, kendisinin tek yaratan olduğunu kabul edecek bir özellikte yaratmıştır. Onlar, yaratılıştan var olan fitratlarından saptıran bir etken olmadığı sürece, bu yaratılış üzere kalırlar. Bu gerçeği açık bir şekilde ifade eden Peygamberimiz (s.a.v.) Buhari ve Müslim'in Ebu Hureyre'den rivayet ettiği bir hadislerinde şöyle buyurmuş: "*Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra ebeveyni onu Yahu-*

dileştirir, Hıristiyanlaştırır veya Mecusileştirir." Yine Müslimin İyad bin Hama'dan rivayet ettiği bir hadiste de efendimiz (s.a.v.): "*Şüphesiz ben kullarımı hanif dini mensupları olarak yarattım. Sonra şeytanlar gelip onları dinlerinden döndürdüler, kendilerine helal kıldıklarını da onlara haram kıldılar.*" Buyurmuş.

Allah'ın insan fitratından vahdaniyetini ikrar hususunda aldığı söz, hal ile mi? Sözlü olarak mı olduğunu en iyi bilen Allah'tır. Tevhit gerçeği bu fitratta saklıdır. Doğan her insan bu fitratla varlık sahnesine çıkar.

Fitrat üzere tertemiz yaratılan ve bir annenin babanın himayesine verilen yavrunun, bedenlenmiş olduğu gibi, ruhen de sağlıklı gelişmesi, ilk yaratılıştaki bu saflığın bozulmaması ve ona tesir edecek hususlardan korunması için, ebeveynin gerekli hassasiyeti göstermesi, en önemli görevlerinden ve sorumluluklarından biridir.

Fitratla yapılan bu sözleşme, ister hal diliyle olsun isterse sözlü olarak gerçekleşmiş olsun, bu ikrar ve şahitlikten sonra herhangi bir bahaneye imkan yoktur. Bir kimse çıkıp da Allah'ın tevhide götüren fitratından, gönderdiği kitabından ve vahdaniyetine çağıran elçilerin gelmesinden sonra, bunlardan habersiz olduğunu söylemesi mümkün değildir. Böyle bir mazaret de kabul edilmeyecektir. Ben dünyaya geldiğim zaman atalarımın müşrik olduğunu gördüm. Onlar sapıklık içinde idi., ben de onların yolunu takip ettim. Gibi bir özre geçerli sayılmayacaktır.

Fitrat sözleşmesine rağmen, Allah kullarına bir rahmet olarak, onları aldatma ve sapıklıktan, akıllarının ve nefsanî arzularının baskısından, zaafa düşmek ve şehvetlerinden korumak için peygamberlerini gönderip, ayetlerini onlara açıklamadıkça, fitrat sözleşmesiyle onları hesaba çekmeyeceğini de beyan etmiştir. İsrâ Suresi 15. Âyette: "*Biz bir peygamber göndermedikçe hiçbir topluluğa azap etmeyiz.*" Buyurmuştur.

İşte Allah'ın kendisi için Âyetlerini gösterdiği ve onları düşünme makamına sahip olarak fitrat üzere yarattığı insan, elindeki bunca delil ve imkanlara rağmen kulluktan uzaklaşmış, dünyaya bağlanmış, nefsi arzularının esiri olmuş, ilk sözleşmeye ve doğruya götüren ayetlere sırt çevirmiş, şeytanın tasallutu altına girmiş ve Allah'ın korumasından uzaklaşmıştır.

Aklı başında insan, bir misafir olarak çok az kalacağı şu dünya hayatında, ilahî emirlerle kulak verir, nefsi arzuları ve şeytanın saptırmalarına karşı gelir. Peygamberimiz (s.a.v.)'in Hadis-i Şerif'te de buyurduğu gibi; Nefsine hakim olur, ölümden sonrası için çalışır, heva ve hevesine tabi olduktan sonra Allah'tan yardım isteyen aciz ve ahmak durumuna düşmez.

Cenab-ı Hak bizleri, fitratla yarattığı hal üzere yaşamayı, "*Ben sizin rabbiniz değil miyim?*" sorusuna, "*Evet şahidiz, sen bizim Rabbimizsin*" diyerek verdiğimiz cevaba sadakatle bağlı kalmaya muvaffak eylesin.

DÜŞÜNCE - FİKİR

Şeref Çilek

seref_cilek@yahoo.com

Neyin en önemli,
neyin daha az
önemli, neyin
doğru, neyin yanlış
olduğunu, insanın
düşünceleri belirler.

Sevgili Dostlar; Hayata dair her şey düşünce ile başlar, hayallerde, rüyalarda gelişir, sonra ya gerçekleşir ya da körelir yok olur. Düşünce bir tohumdur, uygun ortam, ısı ve nem olursa, çimlenir filizlenir büyür. Yoksa kurur, çürür top-rağa karışır.

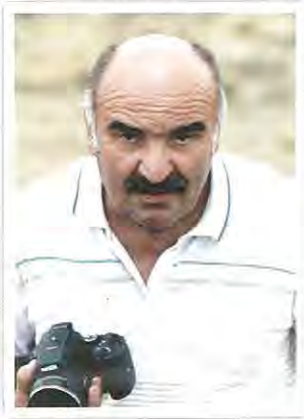
Her insanın kafasından günde binlerce düşünce geçer. Bu düşüncelerin belki binde biri, belki daha azı gerçek olur. Düşünce zihinde uzun süre kalırsa kendine yer edinir, iz bırakır ve gerçekleşme ihtimali artar. Her insan bildiği kadar düşünebilir, bildiği kadar hayal edebilir. Hiç kimse bilgisinden daha büyük düşünemez. Hiç kimse düşündüğünden, hayal ettiği kadar iyisini gerçekleştiremez. Yapabilecekleri, düşünebildiği, hayal edebildiği ile sınırlıdır. Zihnin de insanın diğer azaları gibi çalıştıkça kendini yeniler gelişir. Zihni gelişmiş insanlar, hayallerinin ne kadarını gerçekleştirebileceklerini de, bilirler. Zihni gelişmemiş insanlar, bilmediklerinden ulaşamayacakları hedefler koyarlar, sonra da unutturlar. İnsanların çoğu mevcut durumunu koruyabilecek kadar, hayatını idame ettirebilecek ka-

dar düşünür. Başarılı insanlar zihnini verimli kullanabilenlerdir. Buna rağmen bu güne kadar düşündüklerinin tamamını gerçekleştiren görülmemiştir.

Düşünceler sahibinin söz ve davranışlarına yansır. Karakterini, kişiliğini belirler. Hani bir söz var ya; "Dervişin fikri ne ise zikri de odur." Düşünce küpün içindeki mayidir. Küp içinde ne varsa, dışına onu sızdırır. Olumlu düşünceler insanın gönlüne ve yüzüne güzellik verir. Güzel şeyler yapabilmek için güzel düşünmek gerekir. Doğru hedefe varabilmek için doğru yoldan gitmek gerekir. Yanlış yoldan giderek doğru hedefe varılmaz. Olumsuz, kötü düşünceler insanın önce gölünü, sonra yüzünü kirletir. İçinden geçirdikleri yüzüne yansır. İnsanı diğer insanlardan ayıran en önemli özelliği duygu ve düşünceleridir.

Neyin en önemli, neyin daha az önemli, neyin doğru, neyin yanlış olduğunu, insanın düşünceleri belirler. Her insanın öncelikleri, doğruları farklıdır. Her insan bilgisi, görgüsü kadar düşünebilir, hayal edebilir. Allah herkese düşünce zenginliği versin. Allah kimseyi düşünce fakiri yapmasın... Amin.

BOĞAZIÇI'NIN GÜLLERİ

Nurettin Özel

nuretdinozel@gmail.com

Onlar her zaman
bizim canımız
ciğerimiz
olmuşlardır, çünkü
onlar Boğaziçi'nin
gülleridir...

Eski adı pirler kondu iken nedendir bilmem, herhalde pirlerden rahatsız olan birileri olsa gerek, ilçemizin pirler kondu adını Taşkent olarak değiştirmişler. Hoş geniş bir kaya kütleşi üzerine oturmuş, sanki namaza durmuş gibi kible kaysına yüzünü çevirmiş olan ilçemize Taşkent ismi de çok yakışmış ama benim gibi meseleye bir başka açıdan bakanlar bu Pirlerkondu adının değiştirilmesinin sızısını hala içlerinde saklarız...

Pirlerkondu'nun pardon, Taşkent'in güney doğusunda Arizona Vadisi gibi uzanan Kuzyaka'nın kıvrılıp giden yollarından Taşkentin köylerine gidilir. Bu yol sizi Leftosun, Ilıcapınar, Avşar, Sarnıç, Sazak, Kecimen, Balcılar, Çetmi, Bolay köylerine götürür. Derin bir vadinin içine kurulduklarından mıdır nedir bilinmez. Bu köylerin tamamına birden boğaz içi derler...

Hatta ben üniversiteden yeni mezun olmuş genç ve idealist bir mühendis iken bu köylerin ekonomik kaderlerini değiştirmek, kalkındırmak için köylerin baş harflerinden alarak Ç.A.B.A. diye bir firma bile

kurmuştum, ama erkeksen gel kendi kaderini değiştir misali olmadı gitti.

Şükürler olsun ki köylerden ticaret için dışarı çıkanlar, Almanya'ya Fransa'ya çalışmaya gidenler, okuyup meslek sahibi olanlar ve sigortadan bağ kurdan emekli olup köylerine dönüşmeye başlayanlar olunca, yoksulluk sanki vakitsiz yağın kar gibi kalktı gitti. Köylerin üzerinden, kalktı gitti ama giderken o eski yoksulluk günlerinde yaşanan sıcak komşuluk ilişkilerini, akraba ilişkilerini, üzeri toprak taş evlerin masum duruşlarını da aldı götürdü birlikte. Neyse, özür dilerim uzattım biraz uzattım, anlatmak istediğim boğaz içinin gülleriymiş aslında...

Efendim boğaz içine yola çıkılınız mı Ilıcapınar'da duğında hafif yirik olduğu için Yirik Mustafa lakabı ile anılan Mustafa abi çıkardı yolunuza. Hiç unutmam, orta okul talebesi iken köye her gelişimizde karşılaştık onunla. Filemizdeki yirmi beş kuruşa aldığımız karaman ekmeğinden bir parça böler verirdik. O'da her zaman aynı şeyi söylerdi; "bu ne ki, doyurduğın at yedi belen öte-

yi aşacak" derdi ve de haklıydı tabi. Ama zaten bizde de yedi beleni aşırarak kadar ekmek yoktu...

Bu yedi belen meselesini çok düşündüm, sonradan çözdim meseleyi. At zaten yedi belen içerisinde başka bir köye daha rastlardı ve orada da kendisine yiyecek verecek merhametli birileri çıkardı önüne... Mustafa abi hakkında çok hikayeler dinledim. Hatta abi "Çetmi dergisine yazı göndermeyecek misin?" diye beni arayan Kerim kardeşime, "Boğaziçinin Gülleri'ni yazacağım" deyince, "Abi, Mustafa abi hakkında ilginç bir hikaye var sana göndereyim" dedi. Ama bana ulaştıramadı. Umarım onun on binlerceyi bulan fotoğraf arşivinde Mustafa abinin resmi de vardır ve dergiye koyar...

Balcılarda Hasan var, hurda küçük araba parçalarını elinden bırakmayan, bilhassa dişli parçalara, bilyelere özen gösteren Hasan, Bolay'da da Deli Hasan lakabıyla anılan Hasan Abi ve Gosbatar, Hasan abinin küçük cep aynasını ceketinin ucuna sarıp mikrofon yaparak söylediği türkülerini dinlerdik çocukluğumuzda. Burnumuzun dibinde, ama sağ mı öldü bilmediğim Hasan abi. Çetmi'de ise Osman abimiz vardı, Avcı Osman lakabıyla anılan, elinde biri olmak üzere sırtında sarılı bir kucak değnek, her ikindi dereye Alata yol ayrımına gelir rahmetli Celilin Hüseyin'in minibüsünün Konya'dan Taşkent'ten gelmesini bekler, minibüs gelince de kadim yolcu olarak minibüse bindirilir ve köye getirilirdi.

Halk arasında bunlara meczup, deli denilse de deli mi, veli mi olduklarını Allah'tan gayri kimse bilmezdi. "Veli mi?" diyorum sebebi var. Çünkü Bolaylı Hasan abiye sorduklarında, "Osman'ın askerleri benimkinden çok" diye söylemiş. Bu askerler kimdir neyin nesidir onu da Allah'tan gayri kimse bilmez...

Osman abi benim çocukluğumda, köyün yoksul günlerinde her evin önünde bir araba, bir patpat yoktu. Ahırda iki öküzü, sütünü sağdıkları danalı inekleri, yüklerini taşıdıkları katırları vardı. Her sabah Osman abinin sesini duyardım balkondan. Köyün kadınlarının önüne kattığı sığırları, o elindeki çomatan bir parça ısırarak hoh hoh diye Kuzan'dan ta iledin-

lerin dibine kadar çıkarırken, kadınlar evlerine dönerler, tek-nede yarım bıraktıkları hamur-larını bezeleyip senidin üzerin-de çarşaf gibi yaydıktan sonra sererlerdi ocaktaki saçlarının üzerine...

O içinden kendine yakın his-settiği insanların evlerini ziya-ret eder, yabandan gelmişlere hoş geldin anlamında tokalaşır, çorap ve değnekten başka ve-rilen hiçbir şeyi kabul etmezdi. Hatta kendisine para vermek isteyenlerin elini "çek çek" diye iteler ve kabul etmezdi.

Bir gözü hafif sakattı, görür müydü görmez miydi bilmiyo-rum. Ama onun kalp gözü ile her şeyi gördüğü gibi bir his vardı içimde... Osman abi ço-cukken olmuş ne olduysa, köy-lülerden birinin evinde güzel

sesiyle bir kuran okumuş. Sen misin okuyan! "Ertesi gün Os-man abinin dili tutulmuş, ko-nuşamaz olmuş" diye anlatırlar. "Nazar olmuş" dediklerini duy-muştum...

Osman abi kaybolur bir gün, bir haftaya yakın ararlar, kom-şu köylere bakarlar, sorulmadık yer kalmaz, ama bir türlü bula-mazlar... Tam bir hafta sonra Osman abi kendiliğinden çıkar gelir, bir hafta boyunca nerede olduğu ne yiyip ne içtiği hâlâ meçhul.

Biz ona meczub gözüyle bakıyorduk, ama o beş vakit caminin cemaatindendi. Arka tarafta sessizce oturur, imam selamı verip namazı bitirince de "tamam tamam" diyerek değ-neklerini alır cemaatten önce camiden çıkar giderdi...

Bir ara Osman abinin has-ta olduğunu duydum. Kahve-ci Abdurrahman'ın kahvesinin önünde tekerlekli sandalyesinin üzerindeydi. Kız kardeşi iteliyor-du arabasını. Eğildim, "Nasıl-sın Osman abi, geçmiş olsun" dedim. Uzun bir süre yüzüme gözlerimin içine doğru baktı. Baktım göz bebekleri ıslanmıştı, bir damla yaş süzüldü yanağına. Anlaşılan farkındaydı her şeyin. Farkındaydı hayatın, acının ve tatlının. Değnekleri yoktu artık sırtında, bir ara benim oğlana bir değnek vermiş, hâlâ onu evde saklarım. Her elime alışım da hanım hatırlatır: "Osman abinin değneği o, bizim Ali'ye vermiş" diyerek. İnsanoğlu işte, ister meczup olsun ister akıllı, bir gün geride buruk hatıralar bırakarak göçüp gidiyor dünyadan.

O da göçtü gitti, geride buruk hatıralarını bıraktı bize...

Bir de Hacıımız... Hacı, köyümüzün bir gülü olarak aramızda yaşıyor. Kimseye bir kötülüğü yok. Durmadan elinde bulunan malzemeyi telefon yaparak birleriyle konuşur durur, hatta bazen onlara emirler yağdırır... Hacı'nın esas beni yaralayan tarafı başka. Bir gün senarist ve yönetmen olarak Bursa'ya Somuncu Baba filminin çekimlerine gitmiştim. Sağ olsun Göbüt Mehmet abi bizi Uludağ'ın yamaçlarına kurulmuş küçük bir saray niteliğindeki evine davet etti. Sabah mı akşam mıydı tam hatırlamıyorum. Evin ikinci katına namaz kılmaktan dönüyorduk. Ahşap merdivenlerden inerken Mehmet abi birden durdu, hayırdır abi dedim. "Dinle" dedi. Dışarıdan Hacı'nın sesi geliyordu. Yanık yanık bir türkü tutturmış, ama türküde hasret kokuyor. Bir müddet dinledik, içirim cız etti. "Hacı'yı en kısa zamanda köye gönderin, hasretlik çekiyor olmalı" dedim... Mehmet abi, Hacı'nın kış gününde yürüyerek Bursa'nın uzak köylerinden birine gittiğini, kendisini karakol, hastane çok aradıklarını, sonra da gittiği köyden birileri akıl edip Hacı'yı Bursa'ya getirdiğini anlattı.

Onlar her zaman bizim canımız ciğerimiz olmuşlardır, çünkü onlar Boğaziçi'nin gülleridir...

Çetmi 10 Şubat 2018

TEŞEKKÜR

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
Bismillahirrahmanirrahim

Çok değerli hemşehrilerim ve Çetmi'nin Sesi dergisi okuyucuları, bu yıl 23.sü düzenlenen Çetmililer Eğitim ve Kalkınma Vakfı'nın yapmış olduğu şenlik ve Sıla-i Rahim programında bu yıl ilk defa gerçekleştirilen, vakfa yapılan yardım karşılığında Çetmili bir hemşehrimizi 15 günlük umreye göndermek için düzenlenen çekiliş kampanyasında 10222 numaralı bilet tarafıma isabet etti.

Tarafıma isabet eden bilet sayesinde 02.03.2018 tarihinde Rıza Turizm ile 15 günlük umremizi Allahın izniyle tamamladık. Bu organizasyonda emeği geçen vakıf yönetimine, yönetime katkıda bulunan hemşehrilerimize ve hemşehrimiz olmadığı halde vakfımıza destek olanlara ve yapılan hizmetleri Allah rızası için yapanlara ve ayrıca Rıza Turizm'e teşekkür ederim.

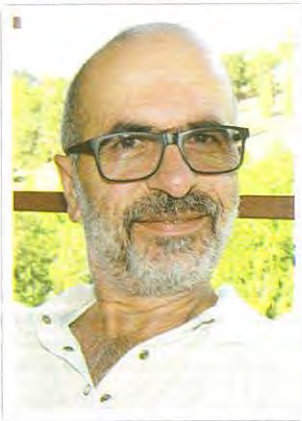
Mustafa Solmaz

İlcapınarlı

TAKAVİT MUSTAFA

Anlatan: Mustafa Aydın

Mustafa AYDIN

Takavit Mustafa, çok temiz bir adamdır. Birisinden bir şey almışsa onun karşılığını kendince yöntemlerle muhakkak verir. Kendisine yapılan yardımlarla geçinen Allah dostu garip guraba bir adamdır. Annesi ve babasını küçük yaşta kaybettiği için bakacak kimi kimsesi yoktur. Ama, bütün köylü elbirliği ile, kendi evladı gibi sahip çıkar.

O, yeni yetişen çocukların saygı ve hürmette kusur etmedikleri bir büyük insandır. Köylünün gözünde onlara garip gelen kimi davranışlarıyla ün salmış mübarek bir zattır.

O yüzden *Takavit kârı*, *Takavit duası* şeklinde deyimler yerleşmiştir köylülerinin lisanına.

Kendisine yardım eden kişilerden aldığı para ile bakkaldan kibrit kutuları, değişik boylarda taslar, insanların kimi ihtiyacını karşılayacak lüzumlu ucuz ıvır zıvır şeyler alır. Bunları her zaman yanında taşıdığı sepetine koyar ve yardım edenlere, yaptığı yardımın karşılığını “*çam sakızı çoban armağanı*” muhakkak verir.

Yemek ikram edilmişse, o esnada sepetinde ne varsa kibrit, tas, tabak, tarak, her neyse, içinde bulunduğu hale göre onlardan birisini verir.

Onun bu
ticaretinin adı
köylüler arasında
“Takavit kârı”
olarak anılır.

Ekmek pişiren kadınlar, çocuklarını göndererek sıkma, katmer, bitti, kömbe ona yemesi için ulaştırırlar. O gelen çocuklara sepetindekilerden karşılığını verir. Çocuklara kiprit vermişse muhakkak sıkı sıkı tembih eder: **“Bunu annenize verinceye kadar yakmayacaksınız. Ben sonra yakıp yakmadığınızı onlara soracağım ha!”** der. Eğer kendisine yapılan ikramdan memnun olmuşsa kendince değerli kabul ettiği şeyi verir.

Birisi ondan parasıyla bir şey satın almak istediği zaman, elindeki malzemelerden isteneni satar. Satar ama onun vazgeçilmez bir kuralı vardır. Sattığı şeyi aldığı fiyattan ucuz verir. 10 liraya aldığı şeyi yedi veya sekizliradan satar.

Aldığı şeyin üstüne fiyat ilave ederek satmaz. Yani zararına satış yapar.

Onun bu ticaretinin adı köylüler arasında “Takavit kârı” olarak anılır. Böyle bir satış yapan insanların alavesine de **“TAKAVİT KÂRI”** denir...

Dediğimiz gibi ona köylüler bakar. Her gece bir evin misafiridir. Yalnız, hiç yatağa yatarak uyuduğunu gören duyan olmamıştır. O, her zaman başını yanından hiç ayırmadığı sepetine yaslar, oturur vaziyette, ayaklarını uzatır öyle uyur. Yalnız, bu vaziyette o uykusunu çekerken, yanında mutlaka birisi onunla birlikte kalmalı. Değilse yalnız yatmaz.

Arabaya binmekten öylesine korkar çekinir ki... Bir gün zar zor arabayla Taşkent’e kadar gitmek zorunda kalır. Ortalık kış kıyamet. Yolları kar buz tutmuş. Bu şoförün yanında her daim tedirgin ve tetiktedir. Daima yavaş yavaş diye ikaz etmektedir. Tam Taşkent’e girecekleri sırada, araba buzda patinaj yapmaya başlar. Mustafa şoföre: **“Hah işte şimdi iyi oldu. Hep bu kararda git”** der.

Günlerden bir gün Takavit Mustafa hastalanır. Köyün garibanlarından birisi ona gece gündüz demeden tam kırk gün bakar. Kırk gün sonra emr-i hak vaki olur ve Takavit Mustafa ahret yurduna hicret eder gider. Lakin ona bakan Selami’nin hayatı bundan sonra değişmeye başlar. Ne yapar-

sa yapsın, yaptığı işler her zaman rasgelir. Her işinde onar. Köylülere göre onun el atarsa başaramayacağı iş hemen hemen yok gibidir. Çünkü o, bir kerem Takavit Mustafa’nın duasını almıştır.

Selami bey cömerttir. Elindeki avucundakini vermekle malının mülkünün eksilme-yeceğini bilir. Ilıcıpınar yaylasında yanına gittiğimiz Selami yerinde yoktu. Fakat arı kovanları koyduğu yerin yanı başında bir tasın içinde üzüm, diğer bir köşede bizi kendilerine doğru çeken şeftaliler vardı.

Mustafa, **“Bu adamın ekmeği, üzümü, şeftalisi yenir”** demişti Mustafa. Biz de o dağ başında, ormanını içindeki arılarının yanı başında onun bir salkım üzümünü yedik...

Mustafa’nın, **“bu adamın ekmeği yenir”** deyişindeki hikmeti, anlattığı Takavit Mustafa hikâyesini kendisinden dinleyince anladım.

Selami’nin işleri Mustafa’ya baktığı zamanlardan sonra düzelmiştir. Kimsenin ondan ummadığı işleri başarmasını buna bağlayanlar çoktur. Sebebi ise gayet basittir. Takavit Mustafa’nın duasına almış. Onun duasını almak her kula nasip değil. Bizler, aslında arkasından söylenen güzel sözlerle ahret yurdunu mamur ettiği anlaşılan Mustafa’lara muhtacız. Onları her nerdeyseler bulmak, bilmek gerek.

28.08.2017

İZ BIRAKANLAR

Ömer Darcan

O eskidenmiş lafları ile geçmişimize sünger çekmek o değerli insanlara saygısızlık olur sanırım.

Bir insana verilebilecek en iyi hediye vefadır.

Fakat vefa demek sadece köşelerde örümcek ağında tozlanmaya yüz tutmuş siyah beyaz resimlere bakmak değil. Yada sandıkta hatıra için saklanan rengi kaybolmaya yüz tutmuş eşarp yazma yada fistan değil.

İşte bunlara en iyi ilaç o hatıraları yaşamak, yada o değerleri diğer gelecek nesillere, küllenmeye yüz tutmuş değerleri, yeniden canlandırarak, sağlamaktır.

Bu pencereden bakarak karanlıkta kalmış, gün yüzüne çıkmak isteyen nice değerlerimiz ve bu değerleri günümüze ulaşmasında emeği geçmiş genelde rahmetli olmuş, o işleri yürü-

ten büyük insanları, ilk başta ailesine sonra komşusuna sonra köyüne emekleri olan tüm değerli büyüklerimizi ayrı ayrı meslekleri ile hafızalarda tekrar yer alması adına dünden bugüne kültür emekçilerimizi ele alacağım. Bu pencereden bakan içerde soyundan olan bir büyüğü görecektir. Ya dedesi ya ebesi (nine) ya amcası yada halası.

O eskidenmiş lafları ile geçmişimize sünger çekmek o değerli insanlara saygısızlık olur sanırım. En azından bizlere olmasa bile dedelerimize yada babalarımıza bakmak için nice emek harcadılar. Bu lakabları ile anılacak değerli büyüklerimizi çoğunu görmedik sadece isimlerin bir sohbet arasında duymuşuzdur.

En eskiler olan o insanları rahmetle anıyorum. Bunları hala ayakta tutan, kınada düğünde çağrıldıkları zaman kırmayıp bizlerin gönlün alan, yaşayanlara da Allahtan sağlık ve afiyetler dilerim.

Kültür Emekçilerimiz Meslekleri ile

Ev ve köprü yapan duvar

ustaları: TOPÇU, HOCA MUSTAFA, HOCA MEHMET, EFEÖĞLU, MAHMUT USTA, GÜSSÜNÜN ALİ, KELEŞ, MUSA HÜSEYİN, EFEÖĞLU İSA (İSA YILDIRIM (YAŞIYOR) PEZİKÇİ İBRAHİM (YAŞIYOR) ABDURAZAK (YAŞIYOR) ZEYBEK HASAN (YAŞIYOR) ŞÜKRÜ MUSTAFA (YAŞIYOR)

~

TELLALCI (ANONS)
GÖBÜT ALİ, GADİR MEHMET

~

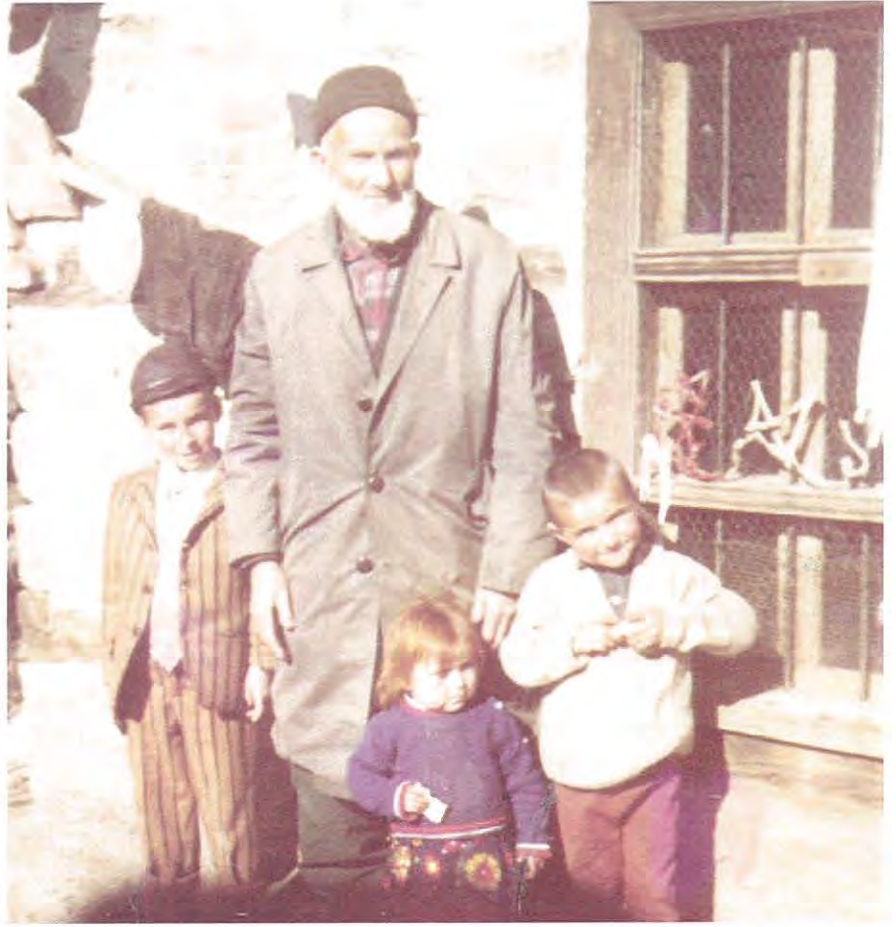
AYAKKABICI: GOCA MUSA, SARIOĞLAN, GEBEŞ, MÜMÜN, HASAN UÇAR, GAFES MEHMET.

~

KÖY YEMEĞİ YAPAN:
MOLLA MUSTAFA (DAHA ESKİDEN ATATÜRK'ÜN AŞÇILIĞIN YAPMIŞ)

HACI MUSTAFA, FİLABDURRAHMAN, KÖLENİN ESE, GEBEŞ. BAKİ ÇAVUŞ, EFEÖĞLU ESE (YAŞIYOR) HELİM YUSUF (YAŞIYOR) GEBEŞ ALİ (YAŞIYOR).

~

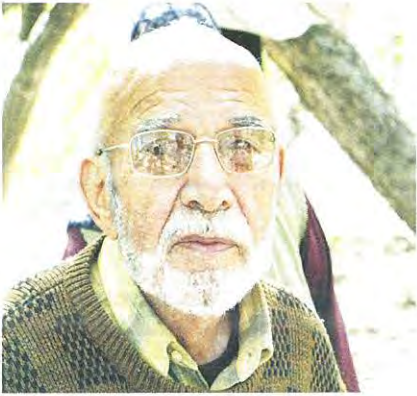
TOPÇU VE ÇOCUKLAR

MUSTAFA ÇAĞLAR- ALİ GÜÇLÜ

MEHMET SOLMAZ

KERİM ÇAVUŞ

ACIBÜBER
MUSTAFA GÜVEN

ÇUL SECCADE(SAVAN)

DOKUYAN: BETİL, CELİL
KARISI, SARI KIZ, GEBEŞ
KARISI.

EN İYİ AVCI ÇORABI

DİKEN: TÜTÜ ALİMESİ.

EBELER (DOĞUM

UZMANI): GONYALI KARISI,
BOYAYNASI KARISI,
ÇAMURCU FATMA (YAŞIYOR)
DEDE EŞŞE, KERİMİN AYŞE
(YAŞIYOR)

MARANGOZ:

ABDURRAHMANIN HÜSEYİN,
CAFER, DELİ BAKİ YUSUF,
ACI BİBER, SAĞIR AHMET,
MEHMET SOLMAZ(YAŞIYOR)
DAL MUSTAFA (YAŞIYOR)

BEYİT YA DA TÜRKÜ SÖYLEYEN

TEF ÇALAN : SOFTA
KARISI ABDURRAHMANIN
HÜSEYİNİN HANIMI MERYEM,
KEMBİL EMİNE, DURSUN
YENGE (YAŞIYOR) SADIK
FADİME APLA (YAŞIYOR)
İSA KIZI ŞEHRİBAN APLA
(YAŞIYOR)

TERZİ: DELİBAKİ YUSUF,
GÖLÜKCÜ HASAN, DİBEK,
IRZANIN OĞLU OSMAN
UÇAR, FİLABDURRAHMAN,
NECATİ(YAŞIYOR)ŞAKİR
MEMEHMET (YAŞIYOR) VE
EŞİ) İSA KIZI ŞEHRİBAN APLA
(YAŞIYOR)

HALİL COŞGUN

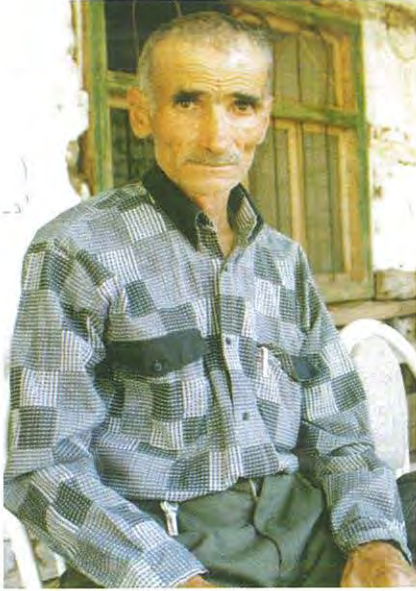
HACELİ ÖZEL EŞE VURAL

YUSUF AKBAY

GARA MEHMET

KAHVECİ
ABDURRAHMAN

İMAM ABDULLAH

DÜĞEN YAPAN:

ABDURRAHMANIN HÜSEYİN,
EFEOĞLU ESE (YAŞIYOR)
MOLLALI MEHMET.

KEPÇE KAŞIK DÜZEN:

MOLLA MUSTAFA, TOPAL
DEDE, GÖBÜT ALİ, DEDE
MEHMET, DEDE OSMAN,
TOPAL HÜSEYİN, SAĞIR
AHMET, HACIOSMANIN
MEHMET, MOLLABAKİLERİN
BAKİ, GEBEŞ ALİ (YAŞIYOR)

NALBANT:

EHDİYARLARIN MEHMET,
GEBEŞ, ARİF HASAN.
KATİBİN HALİS ŞAŞMAZ.

DÜĞÜNLERDE
ASKER EĞLENCERİNDE
OYNAYANLAR: TÜTÜ
HÜSEYİN, VEYSEL EŞSİZ,
CAFER MEHMET (YAŞIYOR)
GİZİR HÜSEYİN (YAŞIYOR).

EN İYİ HOCALAR:

HÜSEM AHMET, MOLLA
MUSTAFA, KÜÇÜK HASAN
EFENDİ, HATİP HOCA, BALCI
ABDULLAH, BÜYÜK HASAN
EFENDİ, HACI OSMANIN
MEHMET, İMAM, İHSAN
HOCA. KADİR HOCA

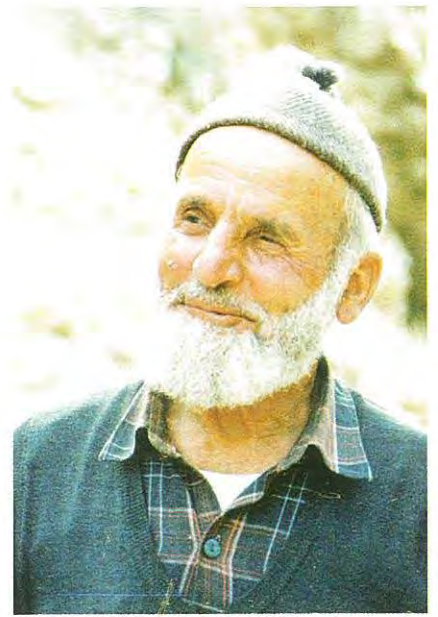
SEMERCI: GÖK MAHMUT,
DELİ BAKİ YUSUF, GÖK
MEHMET, BEKMEZ HASAN,
ÇITLIK ABDULLAH.

ABDURRAHMAN
KOCAMAN

HÜSEYİN BAKDEMİR

KADİR HOCA

ABDURAHMAN AKBAY

DEĞİRMENCİ: ESKİ, GÖK MEHMET, KADIOĞLU, ŞÜKRÜ AHMET, AMICA HASAN, ÇİL AHMET HASAN, TOPAL ŞÜKRÜ, SARI MUSTAFA, OKKA, KEKO, ŞÜKRÜ MUSTAFA (YAŞIYOR)

BERBER : HALİS ŞAŞMAZ.

GECE BEKÇİSİ:

EKİZ(HÜSEYİN ERTEK.
(YAŞIYOR)

KÖFÜN (KÜFE)SEPET

ÖREN: MAHMUT USTA, EKİZ HASAN, GEBEŞ, GEBEŞ ALİ (YAŞIYOR)

KALEYCI: KALEYCI MEMİŞ, TAHİR, KALEYCI HÜSEYİN, TAT MUSTAFA.

DEMİRCİLER: YEŞİL, MOLLALI ALİ, TOPAL, MUHİTTİN MEHMET, GAVGALI ALİ, DEMİRCİ MUSTAFA, GÖK MEMHMET, ALİ USTA BAKİ, ALİ USTA ABDURRAHMAN

(AMERİKAN)..ABDURRAHMAN AKBAY, KILIŞLI CAFER (YAŞIYOR)

BELEDİYE BAŞKANLARI:

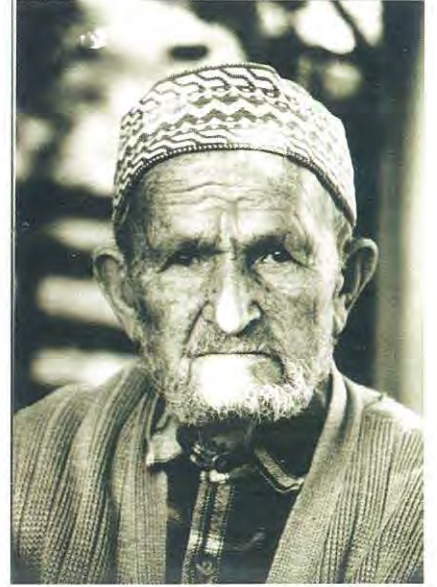
HASAN ÇİLEK, VELİ KARADENİZ, YUSUF YERLİ KAYA, MEHMET BALCI (YAŞIYOR)
Osman Arı (DEVAM EDİYOR)

MUHTARLAR: DELİBAKİ YUSUF, GURU MUSTAFA, KARA MEHMET, ÇAVUŞ ALİ, KARA MUSANIN HACI, BABA EFENDİ, EBİŞ ALİ, HASAN ARI (YAŞIYOR)DAL MUSTAFA (YAŞIYOR)ALTIPARMAK HASAN (YAŞIYOR) RECEP ÇOŞKUN (YAŞIYOR)İBRAHİM OGUZ (YAŞIYOR)MEHMET EŞSİZ(YAŞIYOR)MEHMET SEÇEN(DEVAM EDİYOR)ALİ YERLİKAYA(DEVAM EDİYOR)

YUSUF YERLİKAYA

DOKTOR HASAN

Unuttuklarım varsa affınıza sığınarak yeni bir yazıda başka bir pencereden buluşmak dileği ile, saygı ve sevgilerimle..

VELİ KARADENİZ

BORAZAN MEHMET

D: 1298 – Ö:1334

Şükrü Karaca

Milletimizin mukadderatı söz konusu olduğu zaman, Cepheden cepheye koşan “**Mehmetcik**”ler arasında, her köy ve kasabadan olduğu gibi, Çetmi’den de “**Koçyiğid**”ler vardı. İşte bunklardan birisi de, “**BORAZAN**” nâmıyla meşhur, “**ZEYNEBOĞULLARI**”ndan, **Halil** ve **Sultan**’dan olma Mehmed’dir.

Askerde, yarım asır evveline kadar, haber ve emir, “**Borazan**” ile duyurulurdu. İşte Zeynepoğullarından Mehmed de, askerliği esnasında **BORAZANCI** olduğundan, adı-sanı “**BORAZAN MEHMED**” olarak kalıp ve ünlenmiştir.

Borazan Mehmed, Babamın amca oğlu olan “**Amica Hasan**” namıyla mâruf, büyük amcazâdemin babasıdır. Annesi de, **Alata**’daki “**Eminler**” sülâlesinden **Sultan**’dır. Hat da, Büyükbabam (Dedem) **Hacı** (D:1312- Ö:1332) ve Borazan Mehmed ile “**Ütük Hüseyin**” namıyla meşhur **Hüseyin Kaplan**’ın babası **Ahmed**’e, Çanakkale’de “**YARIM DÜNYA**” namındaki İngiliz gemisi **Quin Elizabeth**’i Top mermisi ile vuran Topcu Çavuşu “**Veli Çavuş**” namıyla meşhur **Veli Karaca**’ya (D:1304 – Ö: 1966), diğer iki kardeşi **Hasan** ve **Mustafa**’ya “**SULTANOĞULLARI**” da diye anılır olmuşlar.

Bunun sebebi de, Babaları **Yeni Halil**’in genç yaşta ölümüyle, Sultan Hanımın evlatlarını o yokluk ve badireli günlerin içinde besleyip büyütmesinden kaynaklanır. Sebebi budur.

“**Delikerimler**” sülâlesinin “**Kuruoğlu**” kolundan olan Babannem (Ninem) **Kurukızı Fadime**’nin (D:1315–Ö:1975), bana, 1970 yılı öncesi anlattığı hatıralara göre, **Borazan**’ın, köyümüzde (ismi bende mahfuz) güzellikleriyle meşhur bir aile kızına da gönül verdiği, bu derin aşkın da, kendisine pek çok pahalıya mâl olduğunu bilirim.

Borazan dâhil olmak üzere, Dört evlâdını muhtelif hârb cephesinde (**Veli Çavuş** Dedemin bana anlattığına göre, Hüseyin Kaplan amcamın babası **Ahmed**, Çanakkale’de, İngilizlerin gemilerinden attıkları Top mermisiyle “**Gözlerimin önünde ağam paramparça oldu**” diyerek, parçalanıp şehid olmuştur.) kaybeden bu aziz kahraman ailenin sulbünden bir naçiz gâzi olmakla bahtıyarım.

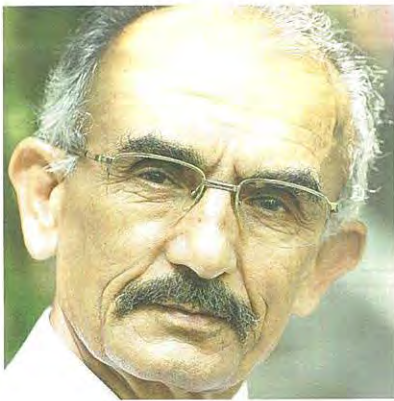
Ecdadımın manevî huzurunda, kanla suladıkları bu mukaddes topraklarda secdeye kapanıp, şanı yüce Allah’a şükrediyorum.

Bu mukaddes Topraklar, bu kadar kan emmişken, neden Kardelenler (Boncuk Çiçeği) beyaz; Papatyalar sarı ve beyaz açıyorlar? Neden Kırmızı değiller?

İstiklâl Hârbi Şehidimiz

ÇETMİLİ MEHMET ÇAVUŞ

Şükrü KARACA

*Muhârib Gâzi
Târih Araştırmacısı – Yazar
3 Mart 2018*

gazisukrukaraca@gmail.com

Zamanla Karaman, Ermenek, Hadim Asker Alma Daireleri (Askerlik Şûbeleri)'ne bağlı olup, Taşkent İlçesi'nin Çetmi Köyü'nde dünyaya gelen **Mehmet Çavuş**, bugün "**ALTIPARMAKLAR**" nâmı ile yâd edilen, **KARAALİOĞULLARI**'na mensubdur

Babası "**Kara Ali**", yâni "**Altıparmak Ali**", her Türk evlâdı gibi, vatanın muhtelif yerlerinde, **Yemen, Hicaz, Balkan Hârbi** ve Çanakkale muhârebesinden sonra belki teskeresini almadan "**İSTİKLÂL**

HÂRBİ"ne iştirak ediyor.

Burada, aklımıza gelen bir soru şöyledir. "**Bu mümkün mü?**"

Evet "**mümkün**" ve doğrudur. Sâdece bir misâl arz edeyim:

"**Zeynepoğulları**" sülâlesinden Boğaziçinin nâmdar gâzisi "**VELİ ÇAVUŞ**" (*Veli Karaca*), bendenize anlattığı hâtıraları arasında ve kendi beyânına göre, "**19 yıl askerlik yaptım**" demiştir.

Türk Milleti'nin Yedidüvel ile boğuştuğu İstiklâl Harbimi-

Fotoğraf, Genelkurmay Başkanlığı arşivinden alınmıştır.

ze iştirak eden kahraman Kara-Ali, **Kütahya**'da "**Başkumandanlık Meydan Muharebesi**" esnasında, **Dumlupınar**'da, Çetmi'den ayrıldığı zaman, henüz sekiz-dokuz yaşlarında aile ocağında bıraktığı Oğlu **Mehmet** ile karşılaşır.

Boy-pos yerinde, güçlü kuvvetli biri olan oğlu Mehmet, bir gün babasının Yunanlılar tarafından atılan bir kurşunla ağır bir vaziyet de yaralandığını görür. O aslan yapılı babası, (Dikkat edilirse, köyümüzün eski muhtarlarından olan Altıparmak Hasan'da, bu iri cüsseyi müşehade edebiliriz.), oğlu

Mehmet'in kuvvetli kollarında iken, ruhunu Cenab-ı Allah'a, bedenini de Dumlupınar topraklarına bırakır.

Savaş bu, kaybedilecek zaman hiç yok. Baba, Anne, kardeş, eş-dost ve yâr düşüncesi ile meşgul olursanız, bütün bir millet "**VATAN**" kaybedecektir; Hürriyet ve İstiklâlini kaybedecektir.

İşte kahraman gâzi **Mehmet Çavuş**, Yunanlıları kovalamaya devam eder; tâ ki, 9 Eylül 1922 târihinde, İzmir'in kurtuluş gününe kadar. **3 yıl 3 ay ve 25 gün** esaret altında yaşayan İz-

mir, artık Yunan paryalarından temizlenmiş olmanın huzuru ile yeniden doğan **İSTİKLÂL GÜNEŞİ**'nin parıltısını görürken, Halkapınar'dan giren Türk askerleri arasında bulunan Karaali oğlu Mehmet Çavuş da, can telâşına düşerek kaçmaya çalışan Yunan ve Rumlar tarafından atılan bir kurşunla, gözlerini ebedî âleme kapar.

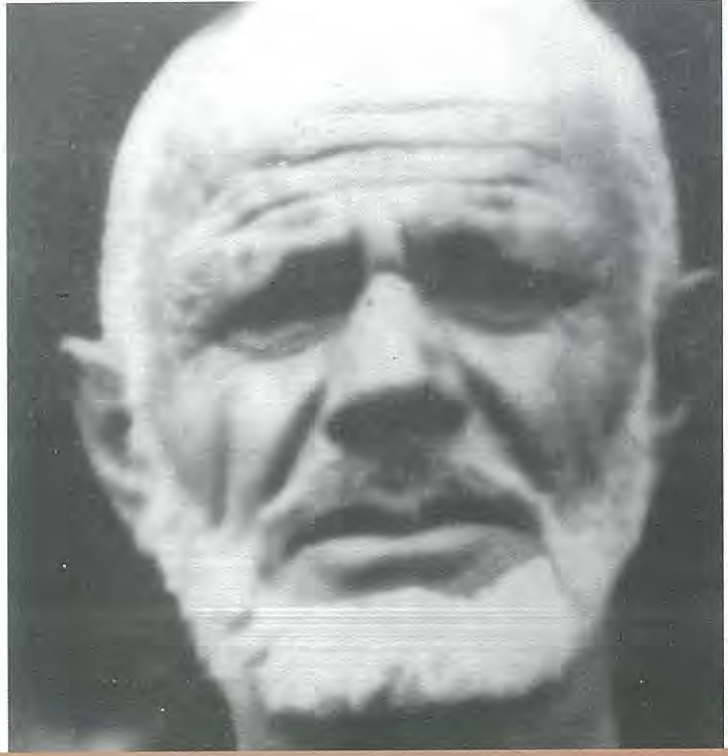
İşte "**Çapraz vaziyet**"te elinde tuttuğu **7.65 Mauser** Tüfeği ile, heybetini cihâna gösteren **Mehmet Çavuş**'un hatırası budur.

Gönül isterdi ki, bugünkü imkânlar elimizde olsaydı da, büyüklerimden daha fazla hâtıra yazıp, kaydedebilseydim.

Şurasını da arz ve kaydet-meden geçemeyeceğim; 1950'li yıllarda, sebebi meçhul bir yangın neticesi ile küle dönen **Hadim Askerlik Şûbesi**'nde bulunan bütün evraklar ve kayıtlar, yangınla kül olup gitmiştir. Yeri gelmişken bunun da bir misalini verelim: Çetmi ve çevresindeki köylerin hiç birisinden, Çanakkale Muhârebeleri'nde bulunmalarına rağmen, hiç birisinin ismi, Millî Savunma Bakanlığı kayıtlarında yoktur. Oysa Çetmi'den yaklaşık 20'ye yakın Çanakkale Şehidi ve gazisi vardır.

Mukaddes vatanımızın бүтүнлүгү, aziz Milletimizin Birlik ve Beraberliği, Şanlı Bayrağımızın mâvi gökyüzünde dalgalanabilmesi için, fisebîlillâh canlarını fedâ eden şehidlerimize; kahraman gâzilerimize rahmetler niyaz ederim. Manevî huzurlarında ihtirâm ile eğiliyorum.

3 Mart 2018

ARŞİV: ŞÜKRÜ KARACA

ÜÇ ÖZBEK KILICI

Şükrü KARACA

*Muhârib Gâzi
Târih Araştırmacı – Yazar
3 Mart 2018*

gazisukrukaraca@gmail.com

Rusya'daki 1917 Sosyalist ihtilâlinde sonra, Azerbaycan Türklüğü de, **28 Mayıs 1918'de** İstiklâllerini ilân ettiler. Bunu hazmedemeyen Rusya, bugünde olduğu gibi, Azerbaycan'a Ermeni ve Rus Kuvvetlerinden müteşekkil bir kuvvet göndererek, iç düşmanlar olan yerli komünistler ile beraber, istiklâlini ilan etmiş olan Türk devletini yıkmak istemişlerdi. Genç Azerbaycan Hükûmeti, bugünkü sevgiden ve hürmetten daha fazlasını duyduğu Türkiye'ye müracaat ederek yardım istedi. **Azerbaycan Cumhuriyeti ile Osmanlı Türkiyesi arasında 4 Haziran 1918'de iki ayrı antlaşma** yapılarak siyasî, iktisadî, ticarî ve kültür sahalarında yardımlaşmayı kabul ettiler. Bu antlaşma üzerine, **Başkumandan Vekili**

ve Harbiye Nazırı olan Enver Paşa'nın emri üzerine, kardeşi **Nuri Paşa** kumandasında, **8.500 kişilik Türk askeri kuvveti** Azerbaycan'a sevk edildi.

Nuri Paşa emrindeki Türk askeri, Bakü'yü işgal etmiş olan Rus, Ermeni kuvvetlerini darmadağın ederek, **15 Eylül 1918'de Bakü'yü** kurtardı ve yeniden istiklâli sağlamış oldu.

Hatırlanacağı üzere, Türkiye ile Ermenistan arasında, Bursa'da yapılacak olan Millî Futbol Maçı esnasında yaşanan **"Bayrak krizi"** meselesinde, Azerbaycan Hükûmetinin Bakü'deki şehitlikten kaldırmış olduğu bayraklar, işte bu muharebede **şehid** olan askerlerimizin ulvî hatırasına yapılmış olan **Türk Şehitliğindeki** bayraklardı.

Nuri Paşa'nın ve Kahraman Türk askerinin kazandığı bu zafer, Ruslar tarafından yavaş yavaş yutmakta olduğu **Uluğ Türkistan'da da sevinç meydana getirip**, tükenen **ümidleri** tazelemiş ve yeniden şahlanışa geçirmiş oldu.

Bu zaferin verdiği güven ile, emperyalist İngiliz, Fransız ve Amerika'nın desteğini alan Yunan Paryası ile Sakarya'da meydan harbi veren Türklüğün banisi Gazi Mustafa Kemal'e, Özbekistan Türkleri'nden bir heyet geldi. Bu kardeşlerimiz, Türkiye'de tahsil görmüş olan **Recep Bey** ile Maslâhatgüzar olarak da **Nazirî Bey**'di.

Türkün adeti üzere, yanlarında da muhtelif hediyeler de getirmişler. Hediyeler arasında 4 tanesi dikkat çekiciydi. Bunlardan bir tanesi **Timur'un Kur'an-ı Kerimiydi**. Üç tanesi de **Buhara kılıç ustalarının yaptığı pala şeklinde kılıçlardı**. Çankaya köşkünde, Gazi Atatürk'ün günlerce misafiri olarak ağırlanan heyetin de aralarında bulunduğu T.B.M.M.'sindeki **17 Ocak 1921 günü** yapılan içtimada, Gazi, meclis kürsüsünden şöyle hitab ediyordu:

“Muhterem arkadaşlar!

Türkistanlı kardeşlerimiz Sakarya zâferi münâsebetiyle bize üç kılıç ve birde Kur'an-ı Kerim göndermişler. Türk Milleti adına kendilerine teşekkür ederim. Bu mukaddes kitabı Türk milletine hediye ediyorum. Bu üç muazzezlerden birini ben aldım, ikincisini Batı Cephesi Kumandanı olarak İsmet Paşa'ya verdim. Üçüncüsünü de İzmir fatihine saklıyorum. Bu kılıç İzmir'e ilk giren kumandanın beline taktılacaktır.”

YÜZBAŞI ŞERAFEDDİN İZMİRLİ

ARŞİV: ŞÜKRÜ KARACA

17 Ocak 1921 ile 9 Eylül 1922 tarihleri arasındaki zamana, lütfen dikkat buyurunuz. **“ORDULAR! İLK HEDEFİNİZ AKDENİZDİR, İLERİ!”** emriyle, yorgun Türk ordusundaki kumandan ve askerlere ülkü ve hedef gösteren **büyük deha, yaklaşık olarak 20 ay sonra, İzmir'e ilk giren Süvari Kumandanı Şerafeddin Beğ'in** beline işte yukarıda mevzu ettiğimiz 3.ncü **Kılıcı** takıyor.

Büyük Taarruz öncesi, Akşehir'de çekilmiş olan bir resimde, Gazi Atatürk ile beraber Gazi İsmet Paşa'nın belinde görülen, âdetâ pala şeklindeki

kılıçlar, işte mevzu ettiğimiz **ÖZBEK KILIÇLARI**'dır.

Yüreği ve atasının gösterdiği ülküsü ile bileği sayesinde kazandığı kılıç, yani Kahraman gazi **Şerafeddin Beğ'in kılıcı, nerede?**

15 Ağustos 2010
Şirinyer - İZMİR

* Bu makalem, **“YALI ÇAPKINI”** Gazetesinin, **1 Eylül 2010 Tarihli, 1.nci Sayısında** ve ayrıca,

“YESEVÎ” Dergisi'nin **Kasım 2010 tarih ve 203 Sayı'lı nüshasının 13.ncü Sayfa'sında** Yayınlanmıştır

Belediye Başkanımızla Taşkent'te

Değerli işadamımız Mehmet Emin Bakdemir ile..

Hemşerimiz Hüseyin Ergül ile

Hemşerimiz Mehmet Karaca'yı ziyaret

ZİYARETLERİMİZ

Konya'da değerli hemşerilerimiz ile görüşme fırsatımız oldu.

Konyalılar Camii yapımı ile ilgili çalışmalar devam ediyor. Camiler varlık ve birliğimizin, dirlik ve düzenimizin teminatı mukaddes mekanlardır. Oradan yayılan sadalar beş vakit müminlerin gönlünde yankılanır durur. Dünyanın neresine giderseniz gidin Müslümanların beş vakit toplanma merkezi konumunda olan camileri gördüğünüz her yer sizin mekanınızdır.

Camilerimiz en son 15 Temmuz'da dünya tarihine geçecek bir direnişin sembol mekanları haline gelmişti. Hain darbe teşebbüsüne karşı halkımızı direnişe çağıran selalar yankılanmıştı.

Şimdi başta hemşerilerimiz olmak üzere Kepez Belediyesi ve halkımız Konyalılar Camii yapımı için kollarını sıvadılar. Cami yaptırma derneği başkanı Abdullah Gökğün ve yönetimde yer alan değerli hemşerimiz Alim Aslan, Ahmet Aslan ile birlikte Mehmet Ali Güven Konya'ya bir seyahat düzenleyerek camimize destek verecekleri ziyaret etmek istedik. Gece yarısı yola çıktık. Başımızda da Camimizin imamı sayın Mehmet Akif Ersoy hocamız var. Kendilerini tanıdıkça, gönül verdiği davanın gereklerini yerine getirmek noktasında bizden de gayretli gördüğümüz Mehmet Akif bey ile yolculuğumuz manevi bir ziyafet havasında geçti.

Köyümüzün büyüklerinden Hüseyin Topkara hocamızı ziyaret ettik.

Taşkent Belediye Başkanı Sayın Osman Arı ve Dr. Nevzat Şipleme ile...

Şems Camii önünde

Konya'da değerli hemşerilerimiz ile görüşme fırsatımız oldu. İlk ziyaret ettiğimiz şahsiyet değerli iş adamımız sayın Mehmet Emin Bakdemir idi. Kendileri ile tadına doyum olmaz bir sohbet yaptık.

Mehmet Emin Bakdemir, köyümüzün büyüklerinden Rahmetli Emin Yusuf'un oğludur. 1971 Yılında Almanya'ya işçi olarak gittikten sonra, Rahmetli Kerim Güven'in kendisi ile alakalı meselelerde destek çıkması vesilesiyle Almanya'da Devlet Mühendislik Yüksekokulunu bitirdi. 1978 yılından bu yana Konya'da mimar, mühendis ve emlak işlerini başarıyla yönetti. Halen BİN-SA şirketi yönetim

kurulu başkanı olarak önemli iş ve yatırımlara imza atmakta ve öncülük yapmaktadır. Rıza-i bariyi gözeterek yaptığı yerinde yardımlar onun kişiliğine yansıyan önemli unsurlardan biridir. Çetmimiz için yaptırdığı ilköğretim okulu, geçmişinden geleceğe doğru attığı adımlarda ne kadar isabetli kararlar alarak uyguladığını göstermeye yeter.

Sohbetimiz esnasında üniversite için yapılan çalışmalarda milletimizin asıl ihtiyacına cevap teşkil edecek nice işlere imza attığını müşahade ettik. Dergimiz için röportaj teklimiz her zaman bakidir. Onun bilgi ve tecrübelerinden istifade etmek gerek. Bunları gelecek nesillere

aktarmak bizim vazifemiz diye düşünüyoruz. Oradan ayrıldıktan sonra vakıf başkanımız sayın Mehmet Balcı ile buluşarak sırasıyla vaktimiz elverdiğince diğer hemşerilerimiz, Ali Solmaz, Fahrettin Korkmaz, Hüseyin Arı ve Ramazan Aydoğdu ve Aziz Altan beyi ziyaret ettik.

Köye uğrayıp oradan Antalya'ya dönecektik. Biz de öyle yaptık. Geç vakitler köye vasil olduk. Orada değerli hemşerimiz Adnan Kılıçlı'nın evinde misafir olduk. Sabahleyin Kölebaşına doğru çıkarak Gedikten memleket havası alıp önümüzde sere serpe serpilmiş muhteşem manzarayı seyrettik. Ay boğazı şelalesini de gezdikten sonra

Alanya'da değerli işadamımız Halis Uçar'la

Aslan Sürücü Kursu sahibi değerli hocamız Azim Aslan ile

Aziz Altan ve değerli eşleri.

Aziz Altan ve Mehmet Ali Güven

Değirmen tozağından nağarı dolaşıp tekrar köye geldik. Orada Muammer Aslan'ın müessesesi fırının önünde durduk. Muammer abinin çayını içip hemşerilerimizle sohbet ettik. Yolumuz uzun vaktimiz azdı.

Buralara kadar gelmişken Taşkentimize uğramadan belediye başkanımızı görmeden geçip gitmek olmazdı. Belediye Başkanımız sayın Osman Arı bizi Taşkent'te layığı ile ağırladı. Taşkent'te görev yapan Doktor Nevzat Şipleme'nin de dahil olduğu sohbetten büyük haz alarak yolumuza devam ettik.

Çayarasından ver elini Alanya dedik. Ama, Alanya'ya varmadan, hemen Mahmutlar'ın zirvesinde yol kenarında yapılmış şirin bir camide namaz için mola verdik. Ama bir baktık ki orada da bizim köylüler varmış meğer. Onlarda ibadet için ca-

miye gelmişler. Oradaymışlar zaten. Arılarını Alanya'ya götüren hemşerilerimizdi onlar... Zeki Güçlü, Sadık Baki, Ahmet Balcı... Bu bizim için güzel bir tesadüftü. Onlarla vedalaştıktan sonra değerli hemşerimiz Halis Uçar'ı ziyaret ettik. Çıtırım, Alanya'da marka olmuş bir müessese... Orada her türlü lezzet tam kıvamında müşterilerinin ilgisine sunuluyor. Hemşerilerimizin özverili çalışmalar sonucu elde ettikleri başarılarla gurur duymamak mümkün değil....

Halis Bey ile vedalaştıktan sonra Alanya Avsallar'da Emlak/konut işi yapan hemşerimiz Hasan Hüseyin Göktürk'e uğradık. Hasan Hüseyin Göktürk Almanya'da iş yaparken yatırımlarını memleketimize yönlendirerek ülkemiz ve bölgemiz ekonomisine katkıda bulunan değerli bir isimdir. Onun bizim

köyde başlattığı bir kısım çalışmalar meyvesini çoktan veriyor. Köyde değişik türden fidanların yetiştirilmesi noktasında üstün gayretleri olan birisi... Dolaştığımız yerlerde bir ıhlamur ağacı görürde dalından bir yaprak koparırsanız koklamak için. Bilinki bu onun esesidir...

Hasan Hüseyin Beyi ziyaretimizden sonra ver elini Antalya dedik ve yola revan olduk yeniden. Mehmet Ali Güven'in yolculuğumuz boyunca şoförlüğüne diyecek yoktu doğrusu. Hele onun kimi zamanlarda yaptığı kimi şekeler var kı... Her birisi düşündürücü olduğu kadar, nice hakikatleri kalbinize perçinleyecek cinsten şeylerdir. Mukuf olanlar bilir deyip bu bahsi burada kapatalım bari...

Yolculuğumuz bitmek üzere...

Az kaldı.

Antalya'ya vardık varacağımız derken geliverdik işte. Beni Aksu'da bırakıp gittiler.

Gittiler de, bende onlardan asla unutamayacağım bir şeyler kaldı. Onları da dilimin döndüğünce izah etmem gerek.

Gezimiz esnasında bizimle birlikte hareket eden Alim ve Ahmet Aslan. Soyadları aynı. Amca çocukları. İkisini de yeni tanıdım ve sevdim. Ama kim olduklarını öğrenince daha çok sevindim. Alim, Türkiye'ye yaptığı sıra ziyaretinden sonra Fransa'ya dönüşünde, hanımı ile birlikte elim bir trafik kazasında rahmetli olan Gökmehmet Ali'nin küçük oğluymuş. Fransa'da yaşıyor ama, kalbi burada atıyor. Cami yapımı için elinden gelen gayreti göstererek çalışıyor. Ahmet ise köyümüz-

de ekmek fırını işleten Muammer ağbının Öğ-
luymuş. Oda amcasının oğlu gibi aynı düşünce-
ler içersisinde çalışıyor, çabalıyorlar. Beni mest
eden şey tek başına tabi ki cami için çalışmaları
değildi. Evlat babanın eseridir derler ya hani...
Eserlerini görme şerefine nail olduğum babalar,
varlıkları ile cami ile cem olmuş evlatlar yetiş-
tirmişlerse onlara ve bize ne mutlu. Biz onlar sa-
yesinde camiyi çoktan yüreklerde inşa etmişiz.
Esas olan da budur değil mi?

HASTA ZİYARETLERİ

Antalya Kepez’de Çetmililerin
Bu akşam dolaştık bazılarını
Derdini alalım tüm dertlilerin
Diyerek paylaştık acılarını

Mehmet Ali Güven, Abdullah Gökgün
Kerim Bozdağ ile Yakup Yazıcı
Bir program yapıp karar aldık dün
Olmak istemiştik yara sarıcı

Kendi aramızda komisyon kurup
Çetmililer Vakfı adına gittik
Geçmiş olsun deyip hal hatır sorup
Hasta olanları ziyaret ettik

Mehmet Karaca’nın derdini sorduk
Başına bir ağrı çakılıyormuş
Şahsına yardımcı olamıyorduk
Doktorlar da çare bulamıyormuş

Hüseyin Ergül var yatakta yatar
Derdinin dermanı olamıyoruz
Kalpte sorun varmış değişmiş damar
Yaratan tez şifa versin diyoruz

Hüseyin Topkara olmuş katarak
Ameliyat ile göz temizlenmiş
Sebebe yapışıp derdi atarak
Hak’ka güvenerek güçlüğü yenmiş

Belki yaptığımız bir işe yarar
Gönüller hoş olur onu isteriz
Dertliler derdine bir derman arar
Hasta olanlara şifa dileriz

Niğmetullah Uçar dolaştı bugün
Unutmamak için tüm değerleri
Çetmililer bunu her an sürdürsün
Yalnız bırakmasın hemşerileri

•Niğmetullah UÇAR | Antalya | 10.02.2018

DEĞERLERİMİZ KIYMETE BİNDİ

Hepimiz bir arayış içindeyiz. Kaybettiğimiz değerleri yeniden kazanmak arzusundayız. 30-40 yıl önce merak ettiğimiz ve imrendiğimiz şehir hayatından, köy ve yaylaların yalnız hayatına kaçmaya çalışıyoruz.

Son yüzyılda dünya hayatının zenginleşmesi uğruna feda ettiğimiz inancımız, değerlerimiz ve kültürümüz eksikliğini açık bir şekilde hissettirmeye başladı. Her sohbet ve muhabbet ortamında geçmişten dem vuruyoruz, kaybettiğimiz muhabbetlerden, akrabalıklardan, komşuluklardan, yardımlaşmalardan bahsediyoruz. Oysa zenginleştik. Ev, araba eşya sahibi olduk. Geçmişin zorlukları, fakirlikleri ve sıkıntıları gitmişti.

Niçin mutlu olamıyoruz dersiniz?

İşte yeni yeni düşünmeye başladık. Feda ettiğimiz değerlerin hiçbir dünyevi kazançla karşılanamayacağını anladık. Yaptığımız apartmanlar komşuluğu bitirmişti. Göçtüğümüz şehirler akrabalığı bitirmişti. Yanlış kullandığımız teknoloji

muhabbetsizliği, sadece kendini düşünmeyi emrediyordu. Kolay para kazanma hırsı, çalışmayı ve şevki yok etmişti. Sabırsızlık, şükürsüzlük, ve tevekkülsüzlük bizi varlık içinde sıkıntıya ve tembelliğe attı. Hayattan lezzet alamaz olduk. Yalnızlaştık ve birbirimizden uzaklaştık.

Hepimiz bir arayış içindeyiz. Kaybettiğimiz değerleri yeniden kazanmak arzusundayız. 30-40 yıl önce merak ettiğimiz ve imrendiğimiz şehir hayatından, köy ve yaylaların yalnız hayatına kaçmaya çalışıyoruz. Anne, baba, dede ve nenelerimizden öğrendiğimiz dinimizi, değerlerimizi ve kültürümüzü dört duvar içine hapsettiğimiz çocuklarımıza aktaramıyor, okullarda değerler eğitimi derslerinden öğrenmesinden umut bekliyoruz.

Nedir aradığımız o zaman?

‘Zararın neresinden dönülse kardır’ düsturunca, hep beraber yeniden düşünelim, değerlerimizi hatırlayalım ve tekrar kazanmaya gayret gösterelim.

İMAN

Bediüzzaman Said Nursi imanın insan için ehemmiyetini; “Kainatta en büyük hakikat imandır ve İmandan sonra namaz gelir” şeklinde ifade etmiştir. İman; bizi yaratan, yaşatan, rızık veren Rabbimizi tanımak ve verdiği nimetlere karşı şükretmektir.

KİTAP

Kur’an-ı öğrenmek, okumak, anlamak, yaşama geçirmek boynumuzun borcudur.

Kur’an; Doğru yolu bulabilmemizi ve cehaletin ortadan kalkmasını sağlayacak ilahi kaynaktır. Kur’an; duadır, zikirdir, fikirdir. İyi emr eder ve

kötülükten nehyeder.

REHBER

Hz. Muhammed (s.a.v) rehberimizdir. Rabbimizi gerçek tanıyan ve tanıtan, Kur’an-ı doğru anlayan ve anlatan O’dur. Her türlü sıkıntıda ve yol ayrımında sünneti seniyye bize ışık olur. Hayatını öğrenmeli ve sünnet-i seniyyesini örnek almalı ve Rabbimizden onun yolunda gitmeyi istemeliyiz.

EZAN:

Mehmed Akif Ersoy’un “Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli, ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli” diyerek veciz ifade ettiği değerimizdir.

Ezan; dünya meşguliyetleri içinde boğulan insana rabbini hatırlatan bir nefestir. Gün içinde yaptığımız hata, kusur ve günahlardan tevbe etme fırsatı sunar. Ezan; Namaza, camiye, cemaate, duaya, temizlenmeye davettir.

CAMİ-MESCİD

Cami; Cemaatin kardeşlik, birlik ve beraberliğini pekiştirdiği yerdir. Hiçbir aracıya gerek kalmadan girebildiğimiz, hiçbir sorguya maruz kalmadan ibadet edebildiğimiz mekandır. Cami her şart ve durumdaki insanın hiçbir kaygıya kapılmadan gidebileceği ve güven duyabileceği huzur mahallidir.

Atalarımızın evlerinden önce mescidlerini yapmaları, camiye verilen değeri göstermektedir.

NAMAZ

Namaz, kibir ve gururdan uzaklaşmanın, kulluğu hatırlamanın, verilen nimetlere şükretmenin vaktidir. Namaz, maddi ve manevi yaralarımızı tedavi eden bir hastanedir.

Namaz, temizlenmenin, her an huzurda olmanın, ve ölüme hazır olmanın habercisidir.

Namaz, tüm ibadetleri içeren

ve tüm mahlukatın ibadetlerini temsil eden görevdir.

Namaz vaktimizi planlamanın ve değerli hale getirmenin adıdır.

ANNE-BABA VE AKRABA

Anne ve babaya itaat Rahman ve Rahim olan rabbimizin emridir. “ÖFF” bile dememekle mükellefiz. Her şart ve durumda gönüllerini almak ve onları üzmemek görevimizdir. Amca ve hala baba hükmümde, dayı ve teyze anne hükmündedir. Sıla-i rahim kesmek, yani akraba ile küsmek, konuşmamak ve irtibatı kesmek büyük günahlardandır. Akrabayı gözetmek, kollamak bize emredilmiştir. Yapacağımız her türlü yardım faaliyetlerinde akrabalarla başlamak önceliğimizdir.

KOMŞU

Peygamber Efendimiz (s.a.v), “Cebrail (a.s) bana komşu hakkında o kadar tavsiyede bulundu

ki; Ben Allah Teala komşuyu komşuya mirasçı kılacak zannettim.” (Buhari/Edeb)

Bunun için atalarımız “ev alma komşu al” düsturunu rehber etmişler. Günümüzde en güzel evlerde oturup, sıkılmaktan dem vuranların kulakları çınlasın.

VAKIF VE YARDIMLAŞMA

Yardımlaşma bizde olan fazlayı sırf Allah rızası için diğer bir bireyle paylaşmaktır. Ayet ve hadisler çok açık bir şekilde yardımlaşma ve paylaşmayı emretmektedir. Yardım ve infakı gösteriştan uzak, yardım verileni rencide etmeden yapmak gerekir. Yoksa asıl mahiyetini yitirir ve günaha dönüşür.

Köyümüzün değerli insanların kurduğu, ve 24 yıldır devam eden Çetmililer Eğitim ve Yardımlaşma Vakfı çok önemli faaliyetlerde bulunmuştur. Gerçek hiç görüşemeyen insanları

etkinliklerde bir araya getirmesi, gerekse öğrencilere yönelik eğitim ve burs faaliyetleri takdire şayandır. Üniversite okurken, köy vakfından burs aldığıma kimseyi inandıramamıştım. Hep birlikte vakfımızı yaşatmak ve sahip çıkmak zorundayız. İlmimizle, fikrimizle, yeteneğimizle, paramızla destek olalım. Emek verenleri yalnız bırakmayalım ve ümitsizliğe düşürmeyelim.

DÜĞÜNLER

Evlilik Aile ve toplum hayatının anahtarıdır. Düğünler ise, Ailenin topluma ilan edilmesidir. Düğünler gösteriştan uzak, İslami hassasiyete uygun yapılmalıdır. Fakir ve yetimler doyurulmalıdır. Düğün sahibine karşılık beklemeden destek olunmalıdır.

HASTA ZİYARETİ

Mü'minin mü'mine karşı haklarından biridir. Hastalık her insanın başına gelebilecek bir

durumdur. Hastaya sabır tavsiye etmek, dua etmek ve ihtiyaçları varsa gidermek gerekir. Bizzat ziyaret mümkün değilse aranmalıdır.

TAZİYE

Köyümüze has tabirle “Emir Allah’ın ile başlayan” söylenecek sözlerin boğaza düğümlendiği, ölüm hakikatının haykırıldığı durumdur. Destek olmak ve üzüntüsünü bir derece hafifletmek müslümanın üzerine borçtur. Köyümüzün yaşayan değerlerinden biri, Cenazenin defni sonrası verilen yemeğe tüm köylünün destek olmasıdır.

SABR

Başımıza gelen hastalık ve sıkıntılarda ‘aman bu benim başıma niçin geldi’ diyerek isyan et-

mek yerine, sıkıntı ve hastalıktan gelecek manevi kazançları hatırlamalıyız. Ben Allah’ın mülküyüm, mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf edebilir diyerek sebat etmeli, kendimizden daha zor durumda olanlara bakıp halimize şükretmeliyiz.

ŞÜKR

Bizi taş, ağaç veya hayvan yaratabilecek iken, insan olarak yaratan ve Müslüman bir ülkede, Müslüman bir aileye emanet eden rabbimize şükür etmeliyiz. Başka kullara imtihan için verilen nimetler kıyaslanmamalı ve bana niçin verilmedi diye isyan edilmemelidir.

TEVEKKÜL

Her türlü iş ve çabamızda, gerekli görevleri yerine getir-

dikten sonra, sonucu Allah’tan dilemek ve beklemektir. Çalışmak bizden, başarı Allah’tan olduğunu bilerek, aksaklık ve başarısızlıklarda ümitsizliğe düşmemek ve çalışmaya devam etmektir.

Sonuç olarak, Dünya hayatı geçici bir imtihandan ibarettir. Keyf sürme ve eğlenme yeri değildir. Hiçbir teknolojik gelişme ve yaşam tarzı bizi yüzde yüz mutlu edebilecek değildir. Gerçek mutluluk Ahiret mutluluğudur. Gerçek değerinde Allah’a iman ve itaat etmek ve habibi Hz Muhammed (s.a.v) yolunda olmaktır.

Rabbimiz gerçek değerleri kazanmayı nasip etsin. Amin.

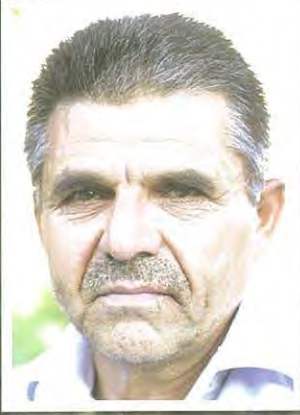

Geçirdiği kalp krizi sonucu vefat eden hemşehrimiz

Hasan Bircan’a

Allah’tan rahmet, kederli ailesine baş sağlığı dileriz.

ÇETMİLİLER VAKFI YÖNETİM KURULU

Halis YAZICI

AKMUNAR YAYLASI

Akmunara bakdım başdan aşağı
Sarı Musatafalar Ebiş Uşağı
Ahmatlar Nasıflar Kavgalı uşağı
Hayalime düşer oldu Amunar

Baki çavuş saban kurar çift eker
Mahmut usta köşe bağlar ip çeker
Safiyeoğlu Mehmet çavuş neredeler?
Hayalime düşer oldu Amunar

Bellere dolanmış acemden kuşak
Yayıklar yayılır vurulur bişek
Zirvede oturur Ekizin uşak
Hayalime düşer oldu Amunar

Bahar gelir oba düzen kurulur
Sürüleri tarlalara vurulur
Kipleye dönersen mihrap görünür
Hayalime düşer oldu Amunar

Güneyinde ardıçları sallanır
Kovanında arıları ballanır
Kırlarında sürüleri heylenir
Hayalime düşer oldu Amunar

Rayhası karışır yavşanla kekik
Belende öterdi kınalı keklik
Ev beleni göl alanı körüklük
Hayalime düşer oldu Amunar

Öz boyunda yayılırdı kuzular
Bir ah çeksem hep yürekler sızılar
Yiğid olan sılasını arzular
Hayalime düşer oldu Amunar

Kuşlar uçar daldan dala konarak
Ağaların saydım hatırlayarak
Deyişler söyledim içim yanarak
Hayalime düşer oldu Amunar

Gönül ata bindi ben kaldım yaya
Şahlandı yürüdü tutuldu bele
Yazıcıoğlu nerden düştün bu hale
Hayalime düşer oldu Amunar

Akmunardan gelir bir aşık sesi
Sorun bu aşığa kimlerin nesi
Tanıyanlar var mı aşık Halis'i
Hayalime düşer oldu Amunar

ASK ENGEL TANIMAZ

Kerim Bozdağ

Ömer Aslan kitabına verdiği isimle bir bakıma aşkın tarifini yapmış. “Engel tanımaz” dediği aşkı anlatmış.

Hepimiz biliriz, “Kurban olam kalem tutan ellere” diye başlayan bir türkü vardır. “Katip arzu halim yaz yare böyle..” diyerek devam eder gider.

Kitaplar, dağarcığımızda veya lügatımızda var olan kelimelerle kurulmuş bilgi yüklü hazinelerdir. O hazinelerin anahtarını açmak eylemi okuma faaliyeti ile başlar. Bu yüzden Kur’an’ı Kerim’de “Oku” emrine muhatap olmamızın saymakla bitiremeyeceğimiz kimi hikmetleri vardır.

Bizim köy, okumaya değer veren insanların yuvasıdır desek mübalağa etmiş olmayız. Her anne baba çocuklarının okuması için ellerinden geleni yapar. Sonuna kadar dayanır, elverişsiz şartlara karşı direnir çocuklarının okumasını ister.

Bizim köyde okuyanlar hepimizin gurur duyacağı yerlerde mesleklerinin gereğini yerine getiriyorlar. Şimdi okuyanlar kervanına yazanlarda dahil olmuştur. Evet, kitap yazan hemşerilerimiz bu yolda devamını beklediğimiz eserleriyle göz doldurucu, gurur verici eserlere imza atmaktadırlar. Benim bildiğim kadarıyla bizim köyden, eser vererek meydan yerine çıkan ilk isim değerli büyüğümüz sayın Nureddin Özel’dir. Yazdığı senaryo eseri, “Garip Bir Koleksiyoncu” film olarak çekilmiş ve her taraftan ses getirmiştir. Sonra sayın Pınar Özel yazdığı “Fondöten” kitabı ile ilk kitap yayınlayan isim olmuştur. Onu takiben Köylü Dr. Ali Özel “Aklımda Kalanlar” eseri ile gün yüzüne çıkmıştır. Öte yandan Gazi Şükrü Karaca’beyin

kitaplık çapta yayınlanmayı bekleyen eserleri mevcuttur. Birde buradan fısıldayalım, Çetmi'nin Sesi dergisinde yayınlanan, konularına göre tasnif edilmiş yazılardan derlenmiş kitaplar da ele alınmalı.

Şimdilerde ise değerli eğitimcimiz Sayın Ömer Aslan'ın "Aşk Engel Tanımaz"ı başköşededir. "Aşk engel tanımaz". Ne güzel bir isim. Aşkın deryasına dalarak gönüllere yelken açanlar, her sinede yer bulacak bir liman inşa etmiş olur. Aşk, dünya kuruldu kurullu anlatılan, anlatıldıkça bitmesi mümkün olmayan bir hal'in adıdır. Aşkın Yunusçası, Mevlanacası vardır. Leylası Mecnun'u, Ke-

remi Aslı'sı vardır. Tasavvufta, fena fil Leyla olunmadan, fenafil şeyh olunmaz. İlahi aşk vardır, sırrına erilmez. Erenler buradan gelir. Ama, bu ermişlik halinin mahiyeti pek bilinmez. Hele hülasa aşkın çeşidi çoktur. Çoktur ama aslı astarı birdir. Her şey o bir'den gelir. Bütün şarkılar, türküler, müzik dediğimiz her şey, işin hakikatinde kendince aşkın nağmelerini söylerler.

Ömer Aslan kitabına verdiği isimle bir bakıma aşkın tarifini yapmış. "Engel tanımaz" dediği aşkı anlatmış. Kendisini bu çalışması vesilesiyle tebrik ediyor yeni eserlerinin devamını bekliyoruz.

Emine Kılıcaslan

Çingirden girişte evleri vardı
Eve konuk gelir o ağırlardı
Tarlada, ahırda emek harcardı
Bedeni yorardı Saçlının kızı

Çocukları ile neşe arardı
Birliktelik için hayal kurardı
Eşi vefat eti dünya karardı
Karalar bağlardı Saçlının kızı

Antalya'ya gelip murada ermiş
İzmir'den köyüne giderim dermiş
Kim bilir neleri hayal edermiş
Varırım sanardı Saçlının kızı

İzmir'de görmüştür çocuklarını
Beynine akmıştır damardan kanı
Yaklaştığı zaman can verme anı
Solarak sarardı Saçlının kızı

Beyin kanaması geçirdiğinde
İzmir'de kalırken değil kendinde
Yaşamak insanın olmaz elinde
Sedyede yatardı Saçlının kızı

Dün vefat etmiştir bugün gömüldü
Mutluluk arardı Saçlının kızı
Dünyada yaşarken yüzü hep güldü
Hayaller kurardı Saçlının kızı

Ese bakı Alı olur babası
Saçlı denen kadın onun anası
Dört oğlu bir kızı tutuyor yası
Onlara yanardı Saçlının kızı

...
Eselerin Bakı denir eşine
Gelin gitti kendi sülalesine
Evin hanımıdır adı Emine
Her işe koşardı Saçlının kızı

Kılıcaslan idi kızlık soyadı
Değiştirilmeden nufusta kaldı
Özlediği gibi mutlu yaşadı
İyilik yayardı Saçlının kızı

Niğmetullah UÇAR

Antalya
09.12.2017

Beyin kanaması gerçekleşmiştir
Hastanede on gün zaman geçmiştir
Vade yettiğinde canı vermiştir
Gözünü kapardı Saçlının kızı

Cuma gün ruhunu teslim etmiştir
Vakıf dostlarına haber vermiştir
Cumartesi günü kabre girmiştir
Neleri umardı Saçlının kızı

İzmir'de can verdi Çetmi'ye geldi
Fakir fukaraya uzanan eldi
Dedikodu yapmaz huyu güzeldi
Söze inanırdı Saçlının kızı

Cennet ona mekan, olur inşallah
Berzahda karşılık verecek Allah
Allah rahmet etsin der Niğmetullah
İyilik yapardı Saçlının kızı

Hasan Bayram

Niğmetullah UÇAR
Antalya | 15.01.2018

Hasan Bayram

Necati Uçar

Baba lakabıyla tanınıyordu
Gönüllere girmiş İmamın Hasan
Köyde iyi diye anılıyordu
Bugün vafat etmiş İmamın Hasan

Babası yıllarca imamlık yapmış
Çetmi'de, çevrede isim bırakmış
Atasından güzel terbiye almış
Sözünü dinlermiş İmamın Hasan

Muzaffer, Mustafa kardeşleridir
Eşşe'yle Fadime diğerleridir
Fişşek Fadime'si anneleridir
Mutluymuş gülermiş İmamın Hasan

Kardeşi Eşşe'yi araba çarptı
Fadime Esat'la evlilik yaptı
Muzaffer, Mustafa beceri kaptı
Hepsini severmiş İmamın Hasan

Hoca babasından kuran öğrenir
Tedbirli davranır Hak'ka güvenir
Dört kardeşi ile güler eğlenir
Güzel gün geçirmiş İmamın Hasan

Onun için Çetmi çok önemliydi
Leylayı arayan Mecnun gibiydi
Kavuşmak buluşmak hayalleriydi
Büyük sevdam dermiş İmamın Hasan

Bir dükkan açmıştı yurda dönünce
Demiri işledi şekli görünce
Konya'da yaşadı kendi gönlünce
Huzuru özlermiş İmamın Hasan

Yıllarca çalıştı torna işinde
El emeği ile keyfi yerinde
Kim bilir neler var hayallerinde
Bir fırsat beklermiş İmamın Hasan

Çocuklar büyüdü hep aklındadır
Sıddık'la Hafize Antalya'dadır

Samimi davranır her gördüğüne
Sevgiler saçarak bakar yüzüne
Çok dikkat ederdi çıkan sözüne
Herkesi severmiş İmamın Hasan

Sakin kişiliği yansırdı yüze
Sevdikleri ile gelir göz göze
Hasretle özlemle başlardı söze
Sarılmak istermiş İmamın Hasan

Pazar günü akşam vermiş canını
Dünyada bırakmış tüm dostlarını
Sevdikleri tutar onun yasını
Ömrünü bitirmiş İmamın Hasan

Konya Hacıfettah mezarlığında
Çetmili yazacak mezar taşında
Kalacak dostların anılarında
Sevilen biriymiş İmamın Hasan

Niğmetullah yazar bildiklerini
Rahmetle anıyor sevdiklerini
Gönderiyor güzel dileklerini
Bu dünyadan gitmiş İmamın Hasan

Hasan Hüseyin Kasap

Çetmiden uzakta bir yaşıyandı
Köyünü özlerdi Hasan Hüseyin
Soyadı Kasap'tı hasta olandı
Dün canını verdi Hasan Hüseyin

Annesi Meryem'dir babası Memiş
Solaklar denilen sülaledenmiş
Diğer üç kardeşin büyükleriymiş
Başı dik gezerdi Hasan Hüseyin

Çilek Hasan eşi İsmahan biri
Gadir Hasan eşi Ayşe diğeri
Bu ikisi onun kız kardeşleri
Onları severdi Hasan Hüseyin

Gurbette çetmiyi çok özleyendir
Dağları taşları hayal edendir
Çetmili hayranı çetmi sevendir
Görüşmek isterdi Hasan Hüseyin

Bir çetmili görse muhabbet eder
Ben de çetmiliyim, seviyorum der
Tanışmak, konuşmak, görüşmek ister
Her yolu denerdi Hasan Hüseyin

İbadet aşığı dua edendi
Tevekkül yaparak nefsini yendi
Dünyada çalıştı Hak'ka güvendi
Ameller gönderdi Hasan Hüseyin

Ruhu teslim etmiş Yaratan'ına
Haber verilmiştir tüm dostlarına
Denirki cenaze kalsın yarına
Tabutta beklerdi Hasan Hüseyin

Çumra'da toplandı tüm sevenleri
Bardakçı camide cenazeleri
İkindiden sonra akşam üzeri
Mezarına girdi Hasan Hüseyin

Ben onu görmedim dünya gözüyle
Tanıdım resimle elin sözüyle
Beyaz sakalıyla nurlu yüzüyle
Kendini gösterdi Hasan Hüseyin

Cennet bahçesine dönsün mezarı
Unutmayacaktır onu dostları
Hatırlanacaktır tün anıları
Sevilen beşerdi Hasan Hüseyin

Niğmetullah UÇAR
Antalya | 7.03.2018

Havva Korkmaz

Fazla bilmediğim, tanımadığım
Değerli insanmış Memişin Havva
Gençliğimde vukuf olamadığım
Çetmili bir canmış Memiş'in Havva

Babası kaplara kalay yapardı
Üç erkek kardeşle evde oynardı
Anası sevgiyle kucak açardı
Ona doyamamış Memişin Havva

Esat'a, Mustafa, Hasan Hüseyin
Çocukları idi bu mutlu evin
Sonuna gelince güzel günlerin
Üzülüp ağlamış Memişin Havva

Kalaycı Memiş'tir onun babası
Genç yaşta can veren Fatma, anası
Üç erkek kardeşle tutmuşlar yası
Acılar yaşamış Memişin Havva

Yakup, Sami, Memiş, Muharrem doğar
Meryem'le, Ayşe'dir sevimli kızlar
Altı evladiyla mutluluk tadar
Hep gurur duyanmış Memişin Havva

Kocası ölünce daldı kedere
Sabretti başına gelen hallere
Götürmeyin dedi beni bir yere
Kadere salarmış Memiş'in Havva

Son senelerinde ağır hastadır
Rahat olmayınca gönlü yastadır
Huzur bulmak için arayıştadır
Mevlayı anarmış Memişin Havva

Can verme anına gelince sıra
Veda edip gitmiş dünyalıklara
Ruhu teslim edip girer mezara
Bir ömür yaşamış Memişin Havva

Çetmili dostları namazı kılar
Musallaya gelip defnini yapar
Refakat ediyor mezara kadar
Sevdiğine varmış Memişin Havva

Dünya hayatına kapanmış perde
Cansız yatmaktadır doğduğu yerde
Hesap zamanını bekler makberde
Fatiha umanmış Memişin Havva

Niğmetullah daha neyi eklesin
Allah mekanını cennet eylesin
Bizden meftalara selam söylesin
Gönül kırmayanmış Memişin Havva

İhsan'ın Ahmet

Alime Avşar'da hasret sılaya
Fatimana eştir Hasan Arı'ya
Zühre'nin kaldığı yerdin Antalya
Kocaya vermiştir Ahmet hocamız

Kuran öğretmiştir gençlerimize
Bu yüzden girmiştir evlerimize
Mahreçle yön verdi dillerimize
Sesi eğitmiştir Ahmet hocamız

Bir Pazar gününde ayrıldı bizden
Canını vermiştir Ahmet hocamız
Hiç çıkmayacaktır hayalimizden
Kuran öğretmiştir Ahmet hocamız

Kuran öğretirken toplananlara
Günleri harcadı almadı para
Mahreci tecviti yapmayanlara
Kural öğretmiştir Ahmet hocamız

Hatip hoca olur anneden dede
Ağabeyim derdi Molla Mehmed'e
Abdullah'la büyür köyde, Çingirde
Oynamış gezmıştır Ahmet hocamız

Yollarda sokakta karşılaşınca
Hep öğüt verirdi kendi aklınca
Evinde gönlüyle yalnız kalınca
İbadet etmiştir Ahmet hocamız

İhsan hocamızın oğlu olurdu
Gülen yüzü ile sakin dururdu
Onunla konuşan huzur bulurdu
Nasihat etmiştir Ahmet hocamız

Dağda diken biçti yaptı samanı
Tarlada çalıştı yokluk zamanı
Yıllar ilerledi bitti dermanı
Ev geçindirmiştir Ahmet hocamız

Hoca babasından kuran öğrendi
İslam ahlakıyla hakka güvendi
Şerler karşısında sabır edendi
Bir yola girmiştir Ahmet hocamız

Çetmili minnettar yaptıklarına
Saygı duyacaktır hatırasına
Bakışında vardı farklı bir mana
Her eve girmiştir Ahmet hocamız

Keleşin kardeşi eşi olmuştu
Zeynep'le birlikte huzur bulmuştu
Evine üç kızla neşe dolmuştu
Sevmiş sevilmiştir Ahmet hocamız

Bağ bahçe işleri bedeni yordu
Namazla, kuranla gün geçiyordu
Yaşlılığa bile sabrediyordu
Yaşamı sevmiştir Ahmet hocamız

Son bir yıl yatakta sabırla yattı
Allaha şükretti içine attı
Kalbine zikirle Mevla'yı kattı
Nefsini yenmiştir Ahmet hocamız

Evde yatağında verdi canını
Bıraktı çetmi'ye güzel bir anı
Her insanın vardır farklı bir yanı
Saygı hak etmiştir Ahmet hocamız

Mezarı kazıldı yer onu bekler
Mezarlığa dostlar götürecekler
Defin sırasında ağladı gökler
Ömür bitirmiştir Ahmet hocamız

Yağmurun altında defin yapıldı
Kabrine kürekle toprak atıldı
Helallik verildi iyi anıldı
Mezara inmiştir Ahmet hocamız

Öğrettiği kuran dilde kalacak
Okunduğu zaman sevap alacak
Çetmili saygıyla hatırlayacak
Dünyadan gitmiştir Ahmet hocamız

Niğmetullah ondan ders alamadı
Önünde diz çöküp okuyamadı
Söylediklerini iyi anladı
Okuyun demiştir Ahmet hocamız

Ömer Emin Şahan

İnternette gördüm tatlı yüzünü
Hiç tanımadığım görmediğimdi
Bitirmiş erkence kısa ömrünü
Rahmetle andığım, bilmediğimdi

Baba Fatih Namık Anne Ayşe'dir
Hasgız ebesidir, Veli dedesi
Kaza yapılan yer Samsun Terme'dir
Beş yaşında yetmiş onun vadesi

Ehtiyaroğlunun Veli dededir
Annesi Ayşenin olur babası
Sarı ahmat kızı anneannedir
Bu yüzden çetmiyle var alakası

Giresun Bulancak yaşanılan yer
Babası orada lokantacıymış
İnsanın ömrünü yazıyor kader
Hayat bazen tatlı bazen acıymış

Giresunlu Fatih çetmili Ayşe
Birlikte mutlu bir yuva kuruyor
Ömer Emin doğar bulurlar neşe
Hamza Eğmen dört yıl sonra oluyor

Hayat devam eder mutlu yaşarken
Samsuna giderler hastahaneye
Kontrol yaptırarak geri dönerken
Yarınları güzel yapmaktır gaye

Anne, baba, kardeş arabadadır
Araç yoldan çıkıp takla atıyor
Bebek Hamza Eğmen 1 yaşındadır
Hiç yara almıyor Allah saklıyor

Samsun ordu yolu terme ilçesi
Söğütlü mevkisi kaza yeridir
Anne yaralıdır yükselir sesi
Düşündüğü yalnız Ömer Emir'dir

Çarşamba ilçesi hastanesinde
Doktorlar uğraşır gayret gösterir
Ömer Emir için an geldiğinde
Vadesi yetmiştir canını verir

Haber verilince akrabalara
Samsun Bulancak'ta toplanıyorlar
Hayır dualarla girer mezara
Acıdan kederle kıvranıyorlar

Allah verdiğini alacak diye
Gönül avuturuz razı olarak
Teselli buluruz kaderdir diye
Hayırları şerri Hak'ka salarak

Niğmetullah daldı, düşündü biraz
Ölüm çok yakındır unutmayalım
Sabiler cennette alacaktır haz
Ömer Emir için ağlamayalım

Niğmetullah UÇAR
Antalya | 23.01.2018

Havva Yıldırım

Ali Yıldırım

Adana'ya gitti evlendiğinde
Ömrünü geçirdi Havva Yıldırım
Orada kalmıştır can verdiği
Yaşamı bitirdi Havva Yıldırım

Hacı mustafanın Güssün anası
Tabbıdık Mustafa onun babası
Diğer dört kardeşin olur ablası
Sever gezdirirdi Havva Yıldırım

Ali, Mehmet Çağlar erkek olanlar
Iraz ile Gilmen geri kalanlar
Aklındadır onun tüm yaşananlar
Çok değer verirdi Havva Yıldırım

Ali gençliğinde geçirdi kaza
Tek bacağı yoktu eksikti aza
Karısı olmaya gösterdi rıza
Fikrini bildirdi Havva Yıldırım

Cennetin Abdullah kayınpederi
Ali Yıldırımdı onun kaderi
Mutlu yaşıyordu yoktu kederi
Kendini sevdirdi Havva Yıldırım

Adana'ya gitti orada kaldı
Dünyada her şeyi kadere saldı
Bazen mutlu oldu bazen daraldı
Sabır gösterirdi Havva Yıldırım

Önce Adana da komşular eldi
Yüksel, Fatma, Ayşe dünyaya geldi
En son Güssün oldu hayat güzeldi
İçine sindirdi Havva Yıldırım

Yüksel Şırnak'tadır onu özledi
Fatma urfa'dadır yolu gözledi
Güssün kıbrıs'tadır sık göremedi
Ayşe'siyle birdi Havva Yıldırım

Köyünü özledi daldı hayale
Gün oldu özlemle üzüldü hale
Hayatından memnun mutluyken bile
Bazen iç geçirdi Havva Yıldırım

Yaşandı çocukluk gençlik yılları
Dolaştı Çetmi'yi Adana'ları
Gurbette olmanın var acıları
Aklına getirdi Havva Yıldırım

Onunla kalmıştır yaşadıkları
Unutmayacaktır tanıdıkları
Kim bilir nelerdi aradıkları
Kendisi bilirdi Havva Yıldırım

Pazar günü verdi tatlı canını
Pazartesi buldu boş mezarını
Çetmili unutmaz onun adını

Niğmetullah UÇAR
Antalya | 26.02.2018

Köyümüzün eski marangozlarından **Salih Usta**'nın oğlu **Celil Biçer** ve eşi **Miyase Biçer**'e geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz. Vakfımıza katkılarından dolayı oğlu **Mehmet Biçer**'e şükranlarımızı sunuyoruz.

ÇETMİLİLER VAKFI YÖNETİM KURULU

Ödüllü Zeka Soruları

Merhabalar, sorular Bursalı gençler tarafından hazırlanmıştır. Soruları doğru olarak bilen üç kişiye çeşitli hediyeler verilecektir. Soruların cevaplarını dergimize ulaştırabilirsiniz. Başarılar ;)

1 - Hangi kanun insanları yargılamaz ?

Cevap:

Adamın biri ışığa bakıyor ise, arkasında ne olur ?

Cevap:

2 - Adamın biri 5 haneli iş yerine giriş şifresini unutmuş. Şifreyi bulabilmek için 5 ipucu varmış:

1. Beşinci sayı ve üçüncü sayının toplamı 14.

2. Dördüncü sayı = ikinci sayı +1.

3. Birinci sayı, ikinci sayının iki katının -1.

4. İkinci ve üçüncü sayının toplamı 10.

5. Bütün sayıların toplamı 30.

Acaba bu beş haneli sayı nedir?

Cevap:

3 - Üç satranç oyuncusuna, aralarında en iyi oyuncunun kim olduğu sorulur? Verilen cevaplar şöyledir:

Mehmet: "En iyi ben değilim."

Ahmet: "En iyi Ayşe 'dir."

Ayşe: "Ahmet yalan söylüyor."

İçlerinden sadece biri doğru söylediğine göre, en iyi satranç oyuncusu kimdir?

Cevap:

4. soru

$$A + B = 76$$

$$A - B = 38$$

$$A / B = ?$$

Cevap:

5 - Araç kaç numaraya park etmiştir?

Cevap:

6- Bazı aylar 30, bazıları 31 çeker; kaç ayda 28 gün vardır?

Cevap:

7- Neden bir şeyi uzun süre arayıp bulduktan sonra, "En sonunda buldum deriz" ?

Cevap:

8- Herşeyde mutlaka var bu nedir?

Cevap:

9-

Soru işareti yerine ne gelmelidir?

Cevap:

10- Bir öküz yabancı birinin bahçesine gitmiş ve otları yemiş öküzün sütünü bahçe sahibi mi öküzün sahibi mi alır?

Cevap:

Asım'ın Nesli

Cemaat olmamız gerekir. Muhakkak ki Allah'ın yardım eli cemaatle beraberdir.

Selamun Aleyküm Biz Bursa'da oturan Çetmili Gençler tarafından kurulan Asım'ın Nesli grubunun üyeleriyiz. Asım'ın Nesli grubu bazı amaçlar çerçevesinde merkezinde ilim irfan olacak şekilde oluşturulmuş bizim akranımız olan gençlerin düştüğü kötü alışkanlıklara düşmememize vesile olan bir oluşumdur. Az önce de geçtiği gibi grubumuzun amacı öncelikle ilim ikinci planda ise bir mecliste muhabbet edilirken Çetmi'nin eskileri olan amcalarımızın dedelerimizin adı geçtiğinde Çetmi'nin yerlisiymişçesine hepsini bilmemiz ve tanımamızdır. Bu hedeflerimiz

için her hafta Cuma akşamları bir Çetmilinin evine veya bir camiye misafir olup sohbet ediyoruz. Bizler yaşıtlarımızın asimile olmuş (özünü kaybetmiş) beyinlerinden farklı bir yapı için uğraşan kişileriz. Bu yolda ne gerekirse yapmaya çaba gösteriyoruz Lâkin bizim kendimizi geliştirmemizde şahsi çabalarımızın yeterli kalmadığını görüyoruz. Bu yolda destek olmak için basta Bursalı ağabeylerimiz, amcalarımız ve değerli büyüklerimizin ve tüm Çetmili kardeşlerimizin manevi desteğini bekliyoruz. Biliyoruz ki bizim niyetlerimiz salih, yalnız desteğe ihtiyacımız var.

Yüce ALLAH Ali İmran suresi 103. Ayetinde **“Topluca hepiniz Allah’ın ipine sımsıkı sarılın, ayrılmayın”** buyurmuştur. Bizler bu yolda cem olup Allah’ın, İslam’ın ipine sımsıkı sarılmak için çalışıyoruz. Ne var ki bu yolda kendimizi cidden çok yalnız hissediyoruz. Bu konuda hepinizin manevi yardımlarını bekliyoruz.

Bu konuda Peygamber Efendimiz (S.A.V) şöyle buyurur: **“İki kişi bir kişiden hayırlıdır. Üç kişi iki kişiden hayırlıdır. Dört kişi üç kişiden hayırlıdır. Cemaat olmamız gerekir. Muhakkak ki Allah’ın yardım eli cemaatle beraberdir. Allah Azze ve Celle ümmetimi ancak hidayet üzere cem eder,**

toplar. Bilin ki cemaatten uzak duran her kişi ateşe düşer.” Bu hadis çerçevesinde Asım’ın Nesli olmaya çalışıyoruz.

Mehmet Akif Ersoy’un dediği gibi: **Asım’ın Nesli diyorum ya nesilmiş gerçek, İşte çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek.**

Asım’ın Nesli derken iman, irfan, fazilet ve bilgi ile donanmış; karakterli ahlaklı kişilikli; vatanına milletine ve dinine sahip çıkan dahası bunları yüceltmek için imkanlarını seferber eden bir gençlikten bahsediyoruz.

Selam ve dua ile...

Mehmedim

Kuşlar uçuyor Mehmedim kuşlar uçuyor
Yüreğimden kuşlar uçuyor
Öyle senli öyle benli öyle bizli
Öyle hür uçu ki havaya
Hele kaldır kafanı Mehmedim
Doya doya bir bak semaya

Ellerini kaldır havaya
Nasır tutmuş kınalı ellerini
Soğuk kış günlerinde sertleşmiş botlarını
Tılsım gözlerini göster kuşlara

Sesini, nefesini, kokunu, hasretini
Özlemine getirir
Seni getirir bana
Seni getirir kuşlar bana

Sakın ağlama
Süzülmesin gözyaşların şakaklarına
Zindan etme gülümsemeni yanaklarına
Tılsım gözlerini göster kuşlara

Tatlı tatlı gül
Tebessüm yayılsın yanaklarına
Mehmedim naraların yayılsın dağlara
Selamımı söyle koğuştaki arkadaşlara

El salla el salla kuşlara
Bak geri dönüyorlar
Kınalı ellerini, tılsım gözlerini
Gülen yüzünü getiriyorlar bana

Selam olsun sana
Selam olsun asker arkadaşlara
Selam olsun yarınlara
Selam olsun ay yıldızlı bayrağıma

Ahmet YAZICI

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN FİRDEVS ASLAN

Trafik Hayattır!

A1-A2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

KERİM ÜRE

kerimure@gmail.com

Yeni Mah. Karatay Cad. No: 6/A Kepez/ ANTALYA
Tel.&Fax: 0.242 325 07 05 Gsm: 0.541 760 07 08

Ebubekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

Emin BOZDEMİR
0 537 366 30 91

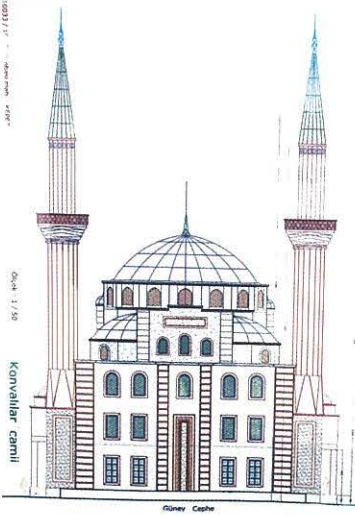
Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No:103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

KONYALILAR CAMİİ YAPIMI

“Onlar ki gabya iman edip, namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) infak ederler.”

(Bakara Suresi 3. Ayet)

DERNEĞİMİZİN YAPTIRMAKTA OLDUĞU CAMİ VE KURAN KURSU İÇİN YARDIMLARINIZI BEKLİYORUZ

Ziraat Bankası İBAN:

TR 50 0001 0019 6380 8603 7650 01

Tel: 0542 539 85 40 - 0542 523 31 75

Antalya Konyalılar Camii

50 genç ve 50 4-6 yaş gurubu öğrenciler için yapılacak olan kurs ve camimize yardımlarınızı bekler saygılar sunarız.

Abdullah Gökğün

TEOMANPAŞA MAH. NECİP FAZIL KISAKÜREK CAD. NO:59 TEL: 0242 339 11 88 KEPEZ / ANTALYA

Adalya Group

—EMLAK—

Hayalden Gerçeklere...

Sema DANACIOĞLU
Genel Müdür

☎ +90 242 339 97 78

📞 +90 542 339 97 78

📘 facebook.com/adalyagroupemlak

🏠 Güneş Mh. Güneş Cad.108/D Antalya

www.adalyagroupemlak.com

info@adalyagroupemlak.com

Osmanlı Perde

Muhammet Keskin

0535 835 84 45

brillant®

TAC®

* Tül Perde
* Aplike
* Brode
* Keten

* Saten Güneşlik
* Nevresim
* Yatak Örtüsü
* Bornoz

* Zebra
* Stor
* Kruvaze
* Rustik

çeşitleriyle hizmetinizdeyiz